

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 35

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Καλά
Χριστούγεννα

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 35, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr
site: www.agiosnektarios-monastery.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ**
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό 35ο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ὅτι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά ἐπιθυμείτε νά βοηθήσετε στά ἔργα τῆς Μονῆς, καθώς καί στήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἢ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα στόν λογαριασμό 426/440265-04.

(γιά τό ἔξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ενημερωῶστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ
ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**
ΤΑ ΑΓΙΑ ΝΗΣΙΑ
ΥΠΟ ΗΡΩΔΟΥ
ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ

15

9 ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ, ΜΕΝΤΙΟΥΜ
Πώς ἐπηρεάζουν τήν ψυχή μας

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:**
ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ

23

**18 ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΑΡΣΕΝΙΟΣ
Ο ΣΠΗΛΑΙΩΤΗΣ

26 ΕΠΙΛΟΓΕΣ:
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Στό προηγούμενο τεύχος στή σελ. 21, ἐκ παραδρομῆς, τό σκῆνωμα πού εἰκονίζεται δέν ἀνήκει στό Γέροντα Βησσαρίωνα.

Αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχική Ἐκφραση”

Ο Γέροντάς μας, σάν στοργικός πατέρας πού μεριμνᾷ πρωτίστως γιά τήν πνευματική μας ὠφέλεια καί κατ’ ἐπέκταση τήν σωτηρία μας ἀγωνίζεται καί προσπαθεῖ νά μᾶς νοουθετήσῃ καί νά μᾶς ὀδηγήσῃ στό δρόμο τῆς ἀγιότητος. Πρόσφατα σέ μία ἀπό τίς Συνάξεις πού τακτικώτατα μᾶς κάνει, μᾶς ἔθεσε ἕνα δίλημμα, τό ὁποῖο μέ τή σειρά μου θά ἤθελα νά τό μοιραστῶ κι ἐγώ μαζί σας, γιατί μέσα ἀπό τίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ καί ἰδιαίτερα μέ τά λίγα αὐτά λόγια πού σέ κάθε τεῦχος μέ πολύ ἀγάπη σᾶς ἀπευθύνω, θέλουμε ὅλοι μαζί νά βοηθηθοῦμε πνευματικά, νά γνωρίσουμε περισσότερο τόν ἑαυτό μας κι ὅλα αὐτά πού μᾶς χωρίζουν ἀπό τόν Θεό γιά ν’ ἀγωνιστοῦμε περισσότερο, γιά νά δρασκελίσουμε αὐτά τά ἐμπόδια πού μᾶς κρατοῦν μακριά Του καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του.

Ἔθεσε λοιπόν ὁ Γέροντας στήν τελευταῖα μας σύναξη τό ἐρώτημα “ποιός εἶναι ὁ κύριος τῆς καρδιᾶς μου, ὁ Χριστός ἢ ὁ ἑαυτός μου;”. Εἶναι πολύ εὐκόλο νά πούμε ὅτι κύριος τῆς καρδιᾶς μου εἶναι ὁ Χριστός καί πολύ δύσκολο νά τό ἀποδείξουμε αὐτό μέ τίς πράξεις μας. Γιά παράδειγμα, στήν καθημερινή μας ζωή πόσες φορές ὑποχωροῦμε στή σκέψη, στά θέλω, στό λόγο μας, στίς πράξεις μας καί κάνουμε αὐτό πού θέλει ὁ Χριστός καί ὄχι αὐτό πού θέλουμε ἐμεῖς; Ὁ Γέροντας ἔφερε γιά παράδειγμα δύο οικογένειες πού τόν ἐπισκέφθηκαν μέ τό αἴτημα νά προσεύχεται γιά νά παντρευτοῦν τά παιδιά τους. Κι ἐκεῖνος, δείχνοντάς τους τόν Χριστό στό τέμπλο τοῦ Ναοῦ τοῦς ρώτησε ἄν ἀναρωτήθηκαν τί θέλει ὁ Χριστός γιά τά παιδιά τους. “Ὅπως γιά παράδειγμα, γιά ἐμᾶς τοῦς μοναχοῦς, ὁ Χριστός ἤθελε νά μείνουμε ἀνύπαντροι καί ν’ ἀφιερωθοῦμε σέ Ἐκεῖνον. Στήν ὁμιλία του ἔφερε πολλά παραδείγματα. Χτυπάει ἡ καμπάνα τήν Κυριακή. Ἐμεῖς ἄραγε τί κάνουμε; Εἶναι κοινή διαπίστωση ὅτι στίς ἐνορίες, ἡ ἐκκλησία γεμίζει τήν ὥρα πού βγαίνουν τά Ἅγια καί ὄχι τήν ὥρα πού ξεκινάει τό πρῶτῃ Ἀκολουθία. Ὁ Χριστός μᾶς φωνάζει, ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ τήν ὥρα πού χτυπάει ἡ καμπάνα. Ἐμεῖς στήν πράξη πᾶμε τήν ὥρα πού θέλουμε ἐμεῖς. Εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή καί ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά νηστεύουμε ἀκόμη καί τό λάδι. Ἐμεῖς τί κάνουμε στήν πράξη, αὐτό πού θέλει ὁ Χριστός ἢ αὐτό πού θέλουμε ἐμεῖς; Ἴσως κάποιος πεῖ ὅτι εἶμαι ἀσθενής, ἀλλά ὁ Χριστός γνωρίζει πόσο ἀσθενεῖς εἴμαστε καί πόση νηστεία μποροῦμε νά κάνουμε. Γίνεται ἕνας καβγάς στό σπῆτι ἢ στό γραφεῖο καί ὁ Χριστός θέλει νά φερθῶ καί νά μιλήσω μέ ἀγάπη καί εἰρήνη. Ἐγώ τί κάνω στήν πράξη; Αὐτό πού μοῦ ὑπαγορεύει ὁ Χριστός ἢ αὐτό πού μοῦ ὑπαγορεύει ὁ ἐγωϊσμός; Ὁ καθένas μας ἔχει τό νοῦ καί τή γνώση καί προπαντός τή συνείδηση, πού εἶναι ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα μας, γιά νά κρίνει τόν ἑαυτό του ὅταν πράττει κάτι, ὅταν ἀποφασίζει κάτι, ὅταν σκέφτεται ἢ ὅταν μιλά, σέ κάθε περίπτωση, ἄν αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ τί θέλει ὁ Θεός νά πράξουμε, νά σκεφτοῦμε ἢ νά πούμε ἢ ἄν ὅλα αὐτά τά ὑποκινεῖ τό δικό μας θέλω. Ἄν οἱ ἀπαντήσεις ὅτι κινούμαστε βάσει τοῦ θέλω μας εἶναι περισσότερες ἀπό αὐτές πού εἶναι βάσει τί θέλει ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς, τότε εὐκόλο βγαίνει τό συμπέρασμα, ὅτι ναί μέ τά χεῖλη λέμε ὅτι εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ, λέμε ὅτι κάνουμε τό θέλημά Του, ἀλλά ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κάνουμε τελικά αὐτό πού θέλουμε ἐμεῖς, καί ἄρα κύριος τῆς καρδιᾶς μας εἶναι τό ἐγώ μας, τό θέλω μας, ὁ ἀχαλίνωτος ἐγωϊσμός μας. Τό ἐρώτημα εἶναι καίριο, δέν πρέπει νά τό παραγνωρίσουμε, οὔτε πρέπει νά ἀδιαφορήσουμε στήν ἔρευνά μας αὐτή. Ἐμπρός, λοιπόν, νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος. Ἄς ἀπαντήσῃ ὁ καθένas στόν ἑαυτό του: Ποιός εἶναι ὁ κύριος τῆς καρδιᾶς μου; Ποιός μοῦ λείει τί νά κάνω, πῶς νά φερθῶ, τί νά σκεφτῶ; Ὁ Χριστός ἢ ὁ ἑαυτός μου; Ἡ ἀπάντηση ἄς εἶναι καί ἡ ἀπαρχή γιά μία πραγματικά Χριστοῦ Γέννα στήν ψυχή μας... Τό εὐχόμαστε γιά ὅλους μας.

Γερόντισσα Μόνικα
καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Ὁμιλία τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου γιά τήν

Γέννηση

τοῦ Κυρίου μας

Ἰησοῦ Χριστοῦ

Γιορτάζουν τὰ πάντα ὀλόγυρα. Γι' αὐτό κι ἐγώ νά γιορτάσω θέλω. Θέλω νά εὐφρανθεῖ ἡ ψυχή μου, νά πανηγυρίσει ἀπό τὰ κατάβαθά μου. Εὐφραίνομαι βέβαια ὄχι

κρούοντας τήν κιθάρα ἢ παίζοντας τὸ ραβδί τῶν σατύρων, οὔτε χρησιμοποιοῦντας αὐλοὺς ἢ ἀνάβοντας δάδες. Εὐφραίνομαι βλέποντας ἀντὶ γιὰ τὰ μουσικὰ ὄργανα τὰ

σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, αὐτὰ εἶναι ἡ ζωὴ μου. Αὐτὰ φέρνω μαζί μου, καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυση ποὺ παίρνω, τραγουδῶ μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ μαζί μὲ τοὺς ποιμένες, Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σήμερα γεννιέται γιὰ χάρη μου ἀπὸ Παρθένο. Αὐτὸς ποὺ γεννήθηκε μὲ τρόπο ἀπερίγραπτο ἀπ' τὸν Πατέρα. Τότε, προαιώνια, γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα μὲ τρόπο ποὺ ταιριάζει στὴ Θεία φύση, τρόπο ποὺ μόνο ὁ Γεννήτορας γνωρίζει. Σήμερα πάλι ξαναγεννήθηκε μὲ ἀταίριαστο στὴ Θεία φύση τρόπο. Μὲ τρόπο ποὺ ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τώρα καλὰ γνωρίζει. Ἀληθινή κι ἡ οὐράνια γέννησή Του, ἀληθινή κι ἡ ἐπίγεια. Ἀληθινὸς Θεὸς ἀπ' τὸ Θεὸ γεννήθηκε, κι ἀληθινὸς ἄνθρωπος ὁ Ἰδιος ἀπ' τὴν Παρθένο γεννήθηκε πάλι. Στὸν

οὐρανὸ μόνος Υἱὸς τοῦ μόνου Θεοῦ, Μονογενής. Στὴ γῆ μόνος Υἱὸς ἀγαμης παρθένου ὁ Ἰδιος, πάλι Μονογενής. Γιατί καθὼς εἶναι ἀσέβεια νὰ ὑποθέσουμε τὴν ὑπαρξη μητέρας στὴν οὐράνια γέννησή Του, ἔτσι εἶναι βλαστήμια νὰ ὑποθέσουμε τὴν ὑπαρξη πατέρα στὴν ἐπίγειά Του γέννηση. Ὁ Θεὸς - Πατέρας Τὸν γέννησε χωρὶς νὰ χάσει κάτι ἀπὸ τὴν Θεότητά Του. Ἡ παρθένος Τὸν γέννησε χωρὶς νὰ χάσει τὴν παρθενία της. Οὔτε πάλι ὁ Θεὸς ἔχασε τὴν Θεϊκὴ Του ὑπόσταση ὅταν Τὸν γέννησε, γιατί Τὸν γέννησε ὅπως ἀρμόζει σὲ Θεό. Ἀλλὰ κι οὔτε ἡ Παρθένος φθάρθηκε. Ὁ τοκετὸς Του ἦταν γεγονὸς πνευματικὸ. Λοιπόν, οὔτε ἡ οὐράνιά Του γέννηση μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ, οὔτε ἡ ἐπίγεια σάρκωσή Του ἐπιδέχεται ἐρμηνείες. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω μὲ σιγουριά σήμερα εἶναι ὅτι Τὸν γέννησε ἡ Παρθένος. Πιστεύω ὅτι Τὸν γέν-

νησε ο Πατέρας, προαιώνια. Σχετικά με τον τρόπο τής γέννησης όμως έμαθα να σιωπῶ. Δεν μου υπόδειξαν οί παλιοί να δοκιμάζω λογικές έρμηνείες. Γιατί όταν πρόκειται για τὸ Θεὸ δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἀναλύει τὰ γεγονότα, ἀλλὰ νὰ πιστεύει στὴ δύναμη Αὐτοῦ ποὺ τὰ πραγματοποιεῖ. Ἄναμφίβολα εἶναι φυσικὸς νόμος νὰ γεννᾷ ἡ γυναίκα μόνο όταν συννευρεθεῖ με ἄντρα. Ὅταν ὁμως μία παρθένος ποὺ δὲν γνώρισε ἄντρα γεννήσει καὶ μετὰ τὸν τοκετὸ παραμένει πάλι παρθένος, αὐτὸ ξεπερνᾷ τοὺς φυσικοὺς νόμους. Ὅ,τι ἔχει σχέση με τοὺς φυσικοὺς νόμους ἀξίζει νὰ ἐρευνηθεῖ, ὅ,τι ὁμως τοὺς ξεπερνᾷ πρέπει νὰ περιβάλλεται με τιμητικὴ σιωπὴ. Κι αὐτὸ βέβαια ὄχι ἐπειδὴ τοῦ πρέπει ἀποσιώπηση, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀξίζει νὰ μένει μυστήριον καὶ νὰ

τιμᾶται χωρὶς πολυλογίες. Συγχωρέστε με, σὰς παρακαλῶ, ποὺ νιώθω ἀδύναμος νὰ συνεχίσω τὸ λόγο πέρα ἀπ' τὸν πρόλογο. Φοβοῦμαι νὰ προχωρήσω στὴν ἔρευνα τῶν πιὸ σημαντικῶν. Δεν κατέχω τὸν τρόπο. Δεν ξέρω ποῦ νὰ στρέψω τὸ λόγο. Τί νὰ πῶ; γιὰ ποιὸ νὰ μιλήσω; Βλέπω τὴ μητέρα, ἀντικρύζω τὸ παιδί, ὁμως τὸν τρόπο τής γέννησης δὲν τὸν καταλαβαίνω. Ὅπου ὁ Θεὸς ἔχει ἄλλη βουλή, ἐκεῖ νικεῖται ὁ φυσικὸς νόμος, νικεῖται κι ἡ τάξη τοῦ κόσμου. Δεν γεννήθηκε σύμφωνα με τοὺς νόμους τής φύσης. Θαυματούργησε πάνω ἀπὸ τὰ ὅρια τής φύσης. Ἡ φύση ἀδράνησε. Ἐνήργησε ἡ βούληση τοῦ Δεσπότη. Τί ἀπερίγραπτο δῶρο!

Ὁ Μονογενὴς ποὺ ὑπάρχει προαιώνια, αὐτὸς ποὺ δὲν ἐμπίπτει στὶς ἀνθρώπινες

ἦταν ἀπλὸ ὄργανο τῆς ἀπόρρητης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Ἔνα μόνο πράγμα γνώριζε, ἐκεῖνο ποὺ ρώτησε κι ἔμαθε ἀπὸ τὸν Γαβριήλ. Ὅταν δηλαδὴ ρώτησε, «πῶς ἔσται μοι τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω» ἐκεῖνος τῆς εἶπε: Αὐτὸ θέλεις νὰ μάθεις; «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι». Καὶ πῶς, ἐνῶ ἦταν «μέτ' αὐτῆς», σὲ λίγο γεννήθηκε «ἐξ αὐτῆς»; Ὅπως ὁ τεχνίτης ὅταν βρεῖ εὐπλαστικὴ ὕλη, κατασκευάζει πρὸ ὁμορφοῦ τὸ ἀγγεῖο, ἔτσι καὶ ὁ Χριστός. Ἐπειδὴ βρῆκε ἅγιο καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ τῆς Παρθένου, φιλοτέχνησε ἔμψυχο Ναὸ δικό Του. Καὶ ἀφοῦ κεῖ μέσα, μὲ τὸν

αἰσθήσεις, ὁ Ἄσύνθετος, ὁ Ἄσώματος, περιβλήθηκε τὸ σῶμα μου. Τὸ σῶμα ποὺ ὑπόκειται στὴ φθορά, ποὺ συλλαμβάνεται ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις. Γιατί; Γιὰ νὰ μπορέσει νὰ μᾶς διδάξει καθὼς θὰ Τὸν βλέπουμε ἀνάμεσά μας κι ἔτσι νὰ μᾶς ὀδηγήσει σὲ ἐκεῖνα ποὺ τὰ χοικὰ μάτια μας ἀδυνατοῦν νὰ δοῦνε. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη στὰ μάτια τους παρά στ' αὐτιά τους κι ἔτσι ἀμφιβάλλουν γιὰ ὅ,τι δὲν βλέπουν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Θεὸς ἀνέχθηκε νὰ παρουσιασθεῖ μὲ σῶμα μπρὸς στὰ μάτια μας γιὰ νὰ διαλύσει τὶς ἀμφιβολίες ποὺ εἴχαμε, ἀκούγοντας μόνο τὰ λόγια Του. Καὶ γεννιέται ἀπὸ παρθένο ποὺ ἀγνοεῖ τὴν ὑπόθεση καὶ ποὺ δὲν πῆρε ἐνεργὸ μέρος στὸ γεγονός, οὔτε συννενοήθηκε γιὰ τὴν πραγματοποίησή του. Ἡ Παρθένος

*Τί νὰ πᾶ; γιὰ ποιὸ νὰ μιλήσω;
Βλέπω τὴ μητέρα, ἀντικρίζω τὸ
παιδί, ὅμως τὸν τρόπο τῆς γέν-
νησης δὲν τὸν καταλαβαίνω.
Ὅπου ὁ Θεὸς ἔχει ἄλλη βουλή,
ἐκεῖ νικιέται ὁ φυσικὸς νόμος,
νικιέται κι ἡ τάξη τοῦ κόσμου.*

τρόπο ποὺ θέλησε, ἔπλασε τὸν καινούργιο ἄνθρωπο, καὶ ἀφοῦ τὸν περιβλήθηκε, γεννήθηκε σὰν σήμερα, χωρὶς καθόλου νὰ ἀπεχθά-

νεται τήν κακόμοιρη ἀνθρώπινη πεσμένη φύση. Καί φυσικά δὲν θεώρησε προσβλητικό νὰ περιβληθεῖ τὸ δικό Του ἔργο. Ἄλλὰ καὶ τὸ δημιουργημά Του ἀπολάμβανε τήν πιὸ μεγάλη δόξα μὲ τὸ νὰ γίνει ἔνδυμα τοῦ Δημιουργοῦ Του. Ὅπως στὴν ἀρχικὴ δημιουργία δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ὑπάρξει ὁ ἄνθρωπος πρὶν πάρει ὁ Θεὸς στὰ χέρια Του τὸν πηλὸ, ἔτσι καὶ τὸ φθαρμένο ἀνθρώπινο σῶμα δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ἀνακαινιστεῖ, ἂν δὲν γινόταν ἔνδυμα τοῦ δημιουργοῦ Του. Ἄλλὰ τί νὰ πῶ; Γιὰ ποιὸ πράγμα νὰ μιλήσω; Μένω ἔκπληκτος μπροστὰ στὸ θαῦμα. Ὁ «Παλιὸς τῶν ἡμερῶν» ἔχει γίνει παιδάκι. Ὁ καθισμένος σὲ θρόνο ψηλὸ κι ὑπερυψωμένο τοποθετεῖται σὲ φάτνη. Ὁ ἀψηλάφητος κι ἀσύνητος καὶ

ἀσύμικτος καὶ ἀσώματος ἀγκαλιάζεται ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια. Αὐτὸς ποὺ ἔσπασε τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας τυλίγεται μὲ σπάργανα, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησή Του. Γιατί θέλει νὰ μετατρέψει τὴν ἀτιμία σὲ τιμὴ, νὰ ντύσει τὴν ἀδοξία μὲ δόξα. Νὰ προβάλει ὡς ἐνάρετο ἦθος ἐκεῖνο ποὺ ἀποτελοῦσε ὑπέροχη προσβολή. Ἔτσι, λοιπόν, ἀναλαμβάνει τὸ δικό μου σῶμα γιὰ νὰ μπορέσω ἐγὼ νὰ ὑποδεχτῶ τὸ Λόγο Του. Καὶ παίρνοντας τὴ σὰρκα μου μοῦ χαρίζει τὸ Πνεῦμα Του, ὥστε μὲ τὴ δοσοληψία αὐτὴ νὰ μοῦ προμηθεύσει τὸ θησαυρὸ τῆς ζωῆς. Παίρνει τὴ σὰρκα μου γιὰ νὰ μὲ ἀγιάσει. Μοῦ δίνει τὸ Πνεῦμα Του γιὰ νὰ μὲ ἀπελευθερώσει...

(πηγή: www.arhontariki.net)

Κατευθυνθήτω
ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν Σου...

Φτιάχνουμε μοναστηριακὸ θυμίαμα μὲ τὰ ἑξῆς ἀρώματα: ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ, ΓΑΡΑΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ, ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ, ΑΓΓΕΛΙΚΟ, ΑΘΩΣ, ΑΝΘΟΣ ΕΡΗΜΟΥ, ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ, ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΜΕ ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΙ, ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ, ΣΥΠΕΡ, ΦΟΥΛΙ

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ, ΜΕΝΤΙΟΥΜ, ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΕΙΑ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ: πώς επηρεάζουν τήν ψυχή μας...

Τί είναι ή Άστρολογία;

Άστρολογία είναι ή ένασχόληση μέ τά άστρα για τήν πρόγνωση του μέλλοντος. Άναπτύχθηκε στους άρχαίους λαούς, οί όποίοι λάτρειναν τόν ήλιο, τήν σελήνη και κάποια άστέρια ως θεούς. 'Υπήρχαν καλά και κακά άστέρια. 'Η σελήνη ήταν κακός θεός, γι' αυτό όταν κάποιος πάθαινε δαιμονοληψία, έλεγαν ότι έπαθε σελη-

νιασμό, ότι δηλαδή τόν επηρέασε ή κακή σελήνη.

Οί άστρολόγοι έχουν ως κεντρική θέση τής διδασκαλίας τους τά έξής: Οί συσχετισμοί και ή θέση των άστρον κατά τήν ώρα τής γέννησης επηρεάζουν τό χαρακτήρα και όλη τή ζωή του κάθε ανθρώπου. Τά ζώδια, δηλαδή ό άστερισμός που προηγείται τής ανατολής του ήλιου κατά τήν ήμέρα τής γέννησης, προσδορίζει άπόλυτα

τόν άνθρωπο. Στους δώδεκα μηνιαίους άσπερισμούς οί άρχαίοι έδωσαν όνόματα ώς επί τό πλείστον ζώων (Κρίός, Λέων, Ταύρος, Ίχθεΐς, Αϊγόκερωσ, Καρκίνος, Σκορπίός) καί γι' αυτό λέγονται ζώδια. Σήμερα οί άστρονόμοι ίσχυρίζονται πώς ύπάρχει καί 13ος άσπερισμός. Άρα καταρρίπτεται ή θεωρία τών ζωδίων, άφοϋ δέν ύπάρχει στό έτος 13ος μήνας.

Άνάλογα μέ τό ζώδιο τοϋ καθενός, τή θέση τοϋ ήλιου, τής σελήνης καί τών πλανητών, σχηματίζουν τό ώροσκόπιο τής γέννησής του, δηλαδή τά άστρολογικά στοιχεία καί μ' αυτά "διαβάζουν" τό μέλλον. Ωροσκόπιο σημαίνει βλέπω (σκοπῶ) τό χρόνο (τήν ώρα). Μόνο ό άστρολόγοσ μπορεί νά "έξηγήσει" τό ώροσκόπιο.

Οί άρχαίοι Σπαρτιάτεσ καθυστέρησαν νά ξεκινήσουν γιά τή μάχη τοϋ Μαραθῶνα, έπειδή δέν τό επέτρεπαν τά άστρολογικά δεδομένα. Όταν έφθασαν, είχε ήδη τελειώσει ή μάχη καί τό στεφάνι τής νίκης τό πήραν μόνον οί Άθηναίοι.

Πολλοί άνθρωποι σήμερα, στην έποχή τής επίστήμης αγοράζουν έφημερίδες καί περιοδικά καί άναζητούν τό ώροσκόπιό τους, γιά νά καθορίσουν τή δράση τής ήμέρας ή τής έβδομάδας. Κάποιοι πολιτικοί καί έπιχειρηματίεσ δέν παίρνουν καμία άπόφαση άν δέν ρωτήσουν τόν άστρολόγο τους. Στην οϋσία γίνονται θύματα στά χέρια τοϋ σατανᾶ. Ο πονηρός μέ μεθοδευμένο τρόπο τούσ όδηγει στην καταστροφή.

Μήπως οί μελλοντολόγοι συγκροτοϋν κι αυτοί ένα έπάγγελμα;

Οί "μελλοντολόγοι", (άστρολόγοι, μάντεσ, χαρτομάντεσ, καφεμάντεσ, χαρτορίχτρεσ) προσπαθοϋν νά βροϋν τό μέλλον μέσω τής άποκάλυψής του άπό κάποια άνώτερη δύναμη ή τής επικοινωνίας δηθεν μέ τόν Θεό. Όλοι αυτοί, θά λέγαμε, είναι διάφορεσ κατηγορίεσ μέντιουμ. Οί μάντεσ τών άρχαίων Έλλήνων στην έκσταση πίστευαν ότι είχαν επικοινωνία μέ κάποιο θεό, τόν Δία ή τόν Άπόλλωνα ή τόν Δίονυσο.

Έκτόσ άπό εκείνουσ πού είναι τσαρλατάνοι, ύπάχουν καί εκείνοι πού είναι όργανα τοϋ σατανᾶ. Αυτόσ γνωρίζει μόνο τό παρελθόν. Αυτή τή γνώση τοϋ παρελθόντοσ τή χρησιμοποιοϋν οί "μελλοντολόγοι", γιά νά έντυπω-

σιάσουν τὰ θύματά τους, νά τά ἐλκύσουν κοντά τους καί νά τούς πάρουν χρήματα. Τό μέλλον ὁ σατανᾶς ἄλλοτε τό ὑποθέτει ἀπό τήν πολυχιλιετή πείρα του καί ἄλλοτε τό προσχεδιάζει βάσει τῆς κακίας του καί προσπαθεῖ νά τό πραγματοποιήσει σύμφωνα μέ τήν πρόγνωση πού ἔδωσε στά ὄργανά του.

“Ὅλοι αὐτοί βρίσκουν “δουλειά”, γιατί οἱ ἄνθρωποι θέλουν νά μάθουν τό μέλλον τους καί ἄν εἶναι δυνατόν νά τό προσδιορίσουν. Ἄν τό μέλλον τό προγνωρίζεις, σημαίνει ὅτι εἶναι σίγουρο καί ἐπομένως δέν μπορεῖς νά τό ἀλλάξεις κατά τίς ἐπιθυμίες σου. Συνήθως οἱ “μελλοντολόγοι” πουλάνε ἐλπίδες καί “προβλέπουν” γενικῶς εὐνοϊκές ἐξελίξεις. Ἄν γνωρίζουν καί κανένα πρόβλημα, λένε ὅτι θά ἔρθει κάποια λύση του. Ὅλες οἱ “προφητείες” τους, στή συντριπτική πλειοψηφία τους “βγαίνουν” ἀπραγματοποίητες. Μόνον ἡ εἰσπραξη ἐσόδων στό πορτοφόλι τους πραγματοποιεῖται!

Τί εἶναι ὁ πνευματισμός;

Εἶναι ἡ ἐπικοινωνία μέσω ἐνδιάμεσων (μέντιουμ) μέ ἄγνωστα πνεύματα ἢ πνεύματα δῆθεν νεκρῶν.

Οἱ πνευματιστές στήν Ἁγία Γραφή ὀνομάζονται νεκρομάντιες. Ὁ βασιλιάς Σαούλ, ἐνῶ εἶχε διώξει κάθε μάντη καί νεκρομάντη ἀπό τή χώρα του (Α΄ Βασιλ. 28,3), πῆγε σέ μιᾶ νεκρομάντισσα (Α΄ Βασιλ. 28, 4-25). Ὁ Θεός ἐπέτρεψε ἐδῶ νά ἔρθει ἡ ψυχή τοῦ Σαμουήλ καί νά τοῦ πεῖ ὅ,τι τοῦ ἔλεγε ὡς ζωντανός: ὁ Θεός τόν καθαιρεῖ ἀπό τή βασιλεία, γιατί ἦταν ἀνυπάκουος. Ἄν ἦταν ὁ διάβολος, πού συνήθως πηγαίνει στούς νεκρομάντιες, θά τοῦ ἔλεγε: “καλά ἔκανες καί ἀνυπάκουσες στό Θεό, νά συνεχίσεις”. “Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο γιά τήν παρουσία τοῦ Σαμουήλ εἶναι ὅτι ἡ προφητεία του, ὅτι ὁ Σαούλ τήν ἐπομένη μέρα θά σκοτωθεῖ, ἐκπληρώθηκε. Ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς ζωῆς ἀνήκουν μόνο στόν Θεό.

Οἱ νεκρομάντιες καλοῦν πνεύματα νεκρῶν. Στήν οὐσία ἔρχεται ὁ σατανᾶς καί μέ τέχνη παραπλανᾷ τὰ θύματά του. Ὁ Θεός, τίς ψυχές τῶν νεκρῶν τίς μεταφέρει στόν πνευματικό κόσμο,

ὅπου ἀναμένουν τήν κοινή ἀνάσταση γιά τήν κρίση. Ἡ παραδοχή φαντασμάτων εἶναι ἀπομεινάρι τῆς εἰδωλολατρίας καί ἐξυπηρετεῖ τά σχέδια τοῦ πονηροῦ γιά παραπλάνηση τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκτός ἀπό τούς νεκρομάντιες πνευματιστές, ὑπάρχουν καί αὐτοί πού ἐπικαλοῦνται πνεύματα, δῆθεν ἀγαθά. Ἡ παρουσία τῶν πνευμάτων γίνεται αἰσθητή μέ τήν κίνηση ἀντικειμένων. Στό ἐξωτερικό ὑπάρχει στά παιδικά καταστήματα τό παιχνίδι τῆς μάγισσας. Τό παιχνίδι αὐτό ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα δίσκο στρογγυλό μέ γραμμένα γύρω-γύρω τά γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καί ἀπό ἕνα βέλος στή μέση περιστρεφόμενο. Ἀφῶ συγκεντρωθοῦν τή νύχτα καί σέ κατάλληλη ἀστρολογική ἡμερομηνία, κάνουν ὅσοι βρίσκονται γύρω μιᾶ ὕβριστική “προσευχή” στό Θεό καί διαπιστώνουν μέ τήν κίνηση τοῦ βέλους τήν παρουσία πνεύματος. Μετά θέτουν ἐρωτήσεις στό πνεῦμα, κι αὐτό δείχνει ἕνα-ἕνα τά γράμματα τῶν λέξεων τῆς ἀπάντησης. Στή Ρόδο τό τόλμησαν μερικοί μαθητές Γυμνασίου καί τρομοκρατήθηκαν, γιατί μέ τίς ἀπαντήσεις του, τούς ὀδηγοῦσε στό μίσος πρὸς ἄλλα ἄτομα, πρᾶγμα ἀντίθετο πρὸς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τρεῖς ἄλλοι μεσήλικες, ἐπειδή ἔκαναν στήν ἐφηβεία τους ἐπὶ κλήση πνεύματος ἀποτύχχαναν ἐπανελλημένα γιά πολλά χρόνια νά ἀνοίξουν κάποια ἐπιχείρηση καί νά δημιουργήσουν οἰκογένεια.

Γιατί δέν πρέπει νά καταφεύγουμε σέ ἀστρολόγους, μέντιουμ, φλυτζανούδες καί χαρτορίχτρες;

Ἡ καταφυγή μας σέ “μελλοντολόγους” ἀποτελεῖ δείγμα ἀπιστίας στό Θεό. Ὁ πιστός ἐμπιστεύεται ὅλη τή ζωή του στό χέρι τοῦ Θεοῦ καί καταφεύγει πάντοτε σ’ Αὐτόν ζητώντας τή Θεία Πρόνοια. Αὐτή ἡ πίστη τοῦ δίνει κουράγιο στίς δυσκολίες καί τίς περισσότερες φορές ἐλκύει τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Σέ πολλούς ἀνθρώπους ἡ ἐνασχόληση μέ τά ἀστέρια λειτουργεῖ ὡς μετάθεση τῶν λαθῶν τῆς ζωῆς τους στό ἀστέρια. Λένε: “τό ὅτι ἐγώ ἔχω

νεύρα ή επικίνδυνο αυθορμητισμό ή οτιδήποτε άλλο άρνητικό, αυτό όφείλεται στό ζώδιό μου”. Άντί νά παλαίψουν νά διώξουν τό πάθος άπό μέσα τους, τό άποδέχονται ώς δημιουργία συμπαντικής κοσμικής δύναμης. Αύτή ή νοοτροπία όφείλεται στην ψυχολογική άνάγκη νά μή ρίχνουμε τήν ευθύνη τών λαθών πάνω μας, αλλά κάπου άλλοϋ. Άπό έδώ δημιουργήθηκε τό πασχαλιάτικο κάψιμο τοϋ Ίούδα, σάν νά φταίνε μόνο οί Έβραίοι γιά τό θάνατο τοϋ Χριστοϋ, κι όχι και οί δικές μας άμαρτίες.

Στό ίδιο πλαίσιο, πολλοί άνώριμοι και άβουλοί άποφασίζουν γιά τό μέλλον τους στηριζόμενοι όχι στην λογική, αλλά στά ζώδια. Αύτοί νομίζουν ότι ό άστρολόγος διαβάζει τό μέλλον τους και τούς κατευθύνει σωστά. Σνήθως παθαίνουν μεγάλες άποτυχίες. Κι αν δέν άποτύχουν, προσπαθοϋν (αϋθυποβαλλόμενοι) μέ κάθε τρόπο νά στηρίξουν τή λάθος συμβουλή. Αύτοί προσαρμόζουν τό χαρακτήρα τους και τή ζωή τους στις άστρολογικές κατευθύνσεις. Ένας “λέων” π.χ. λένε οί άστρολόγοι, έχει επιθετική νοοτροπία. Άπ’ αυτό τό αυθαίρετο θέσφατο κάθε άφελής “λέων” εκφράζεται μέ επιθετικότητα.

Πολλοί άπό τούς γνήσιους άστρολόγους και τά γνήσια μέντιουμ, ή βρίσκονται στην κατοχή κάποιου πονηροϋ πνεύματος ή καταφεύγουν σέ μαγικά τεχνάσματα, γιά νά προβλέψουν. Κανείς δέν πρέπει νά δέχεται νά τοϋ ποϋν άγνωστοί ή γνωστοί τό μέλλον του μέ κανένα τρόπο. Έπάρχει κίνδυνος νά μπλέξει. Εϊδικά δέν είναι σωστό νά επικοινωνεί μέ γύφτισσες μάντισσες. Κατακλέβουν τούς άφελείς και τούς μπλέκουν στά πλοκάμια τοϋ σατανά μέ τις επικλήσεις τους. Κανείς νά μή τούς δίνει ρούχα ή άλλα προσωπικά εϊδη γιατί κάνουν μαγεία σ’αυτά. Οί περισσότεροι “μελλοντολόγοι” γιά νά καλυφθοϋν, έσκεμμένα βάζουν στό χώρο “εργασίας” τους εϊκόνες. Είναι οί λύκοι, πού ντύνονται μέ προβιά προβάτου, όπως εϊπε ό Χριστός (Ματθ. 7,15).

Ό Θεός στην Παλαιά Διαθήκη άπαγορεύει νά υπάρχει άνάμεσα στό λαό του μάντης, οίωνοσκόπος, μάγος και νεκρομάντης (Δευτ. 18, 10-

13 και Λευϊτ. 19, 26). Οί μάνταις πρέπει νά θανατώνονται μέ λιθοβολισμό (Λευϊτ. 20, 27). ‘Ο Βασιλιάς Ίωσίας έδιωξε τούς ιερείς τών ειδώλων, γιατί πρόσφεραν θυσίες στον ήλιο, στην σελήνη, στα ζώδια και στ’ άστέρια (Βασιλ. Δ’ 23, 5). Οί προφήτες έξ’ ονόματος τοϋ Κυρίου άπαγορεύουν τούς ψευδοπροφήτες πού είναι οί οίωνοσκόποι και οί άστρολόγοι.

‘Ο Άπόστολος Παϋλος (Γαλ. 5, 20) άπαγορεύει τή μαγεία, τήν όποία ονομάζει φαρμακεία.

Μόνο άνθρωπος άγιος, φωτισμένος άπό τον Θεό, μπορεί νά φωτίζεται και νά άποκαλύπτει τό μέλλον. Οί άγιοι τοϋ Θεοϋ δέν παίρνουν χρήματα όταν προφητεύουν. Αύτοί μέ τις προοράσεις τους βοηθοϋν τούς ανθρώπους νά βροϋν τό δρόμο τής σωτηρίας.

Οί άστρολόγοι, τά μέντιουμ, οί καφεμάνταις, οί χαρτομάνταις και οί χρήστες ταρό, εργαζονται μέ τήν έμπνευση πονηρών πνευμάτων. ‘Ο Θεός δέν είναι τόσο μικρός πού στον καφέ ή στα χαρτιά νά φανερώνει τό θέλημά Του. Οϋτε εξαναγκάζεται νά φανερώσει τό θέλημά Του, όποτε τό θέλει ό καθένας.

Στό Δευτερονόμιο (13, 2-6) χαρακτηριστικά ό Θεός άπαγορεύει μέ τον ψευδοπροφήτη και τον έρμηνευτή όνειρων (όνειροκρίτη). Λέει εκεί: “μήν τον άκούσετε εκείνον τον προφήτη ή τον όνειροκρίτη, γιατί ό Κύριος ό Θεός σας θέλει νά σας δοκιμάσει γιά νά δει αν τον αγαπάτε μέ όλη τήν καρδιά σας και μέ όλη τήν ψυχή σας”. (Δευτερ. 13,4). Μήπως και σήμερα ό Θεός άνέχεται τή δράση τών σημερινών ψευδοπροφητών-μάντων, γιά νά δοκιμάσει τήν αγάπη μας σ’ Αϋτόν;

Δέ θά ήταν ώφέλιμο νά γνωρίζαμε τό μέλλον μας;

‘Ο Θεός άποκρύπτει τό μέλλον μας, γιατί ή γνώση του θά μās έβλαπτε. Δέ μās συμφέρει νά γνωρίζουμε εκ τών προτέρων τό μέλλον μας. “Αν δέν εϊχαμε καλό χαρακτήρα και γνωρίζαμε ότι τό μέλλον μας θά είναι καλό, πιθανόν νά γινόμασταν εγωϊστές, νά τεμπελιάζαμε στην εργασία και νά ξεχνούσαμε τον Θεό. “Αν π.χ. κάποιος όκηρος γνώριζε ότι θά πλούτιζε στό μέλλον, πι-

θανόν από τώρα να γινόταν τεμπέλης. Αντίθετα, αν γνώριζε ότι τό μέλλον θά είναι κακό, θά υπήρχε ό πειρασμός νά τόν κυριεύε ή άπογοήτευση, ή όλιγοψυχία καί ή μελαγχολία, πρίν έρθουν οι δυσκολίες (άρρώστιες, άποτυχίες), καί έτσι θά χαλοῦσε τήν ψυχή καί τή ζωή του. Ίσως, όταν άργότερα έλθουν οι δυσκολίες, οι συνθήκες νά είναι διαφορετικές καί ό χαρακτήρας του πίο ώριμος καί δυνατός, για νά άντέξει σ' αυτές καί νά μήν καταβληθεί από τήν ταλαιπωρία.

Οί έπιτυχίες καί οι άποτυχίες συνήθως στή ζωή έναλλάσσονται. Κανένας δέν έχει πάντοτε έπιτυχίες, ούτε τό αντίθετο. Καί οι έπιτυχίες καί οι άποτυχίες παίζουν θετικό ή άρνητικό ρόλο στή ζωή μας ανάλογα μέ τόν χαρακτήρα μας: οι άποτυχίες τόν καλό τόν ταπεινώνουν, ένω τόν κακό τόν άποθαρρύνουν από τή συνέχιση του κακού· οι έπιτυχίες τόν καλό τόν ένθαρρύνουν στή δράση, ένω τόν κακό τόν οδηγούν στόν έγωισμό.

Καί στις δύο περιπτώσεις τής πρόγνωσησ του μέλλοντος πολλοί ύβριστικά θά παραπονιούνταν, θά κρίναν καί θά κατηγορούσαν τόν Θεό για τίς έπιλογές Του. Κάτι δέν θά τους άρεσε, κάτι θά τους ήταν έλλιπές. Θά άσεβοῦσαν λέγοντας στό Θεό: “έδω μέ άδικείς, εκεί μέ ύποτιμας”, “δέ μου φτάνει αυτό τό καλό, θέλω περισσότερα”, “θέλω τήν άλλη εύνοική λύση”, “γιατί θά μέ ταλαιπωρήσεις έμένα τόσο πολύ καί όχι τόν άλλο;”, “είσαι πολύ σκληρός, πού θά έπιτρέψεις νά ταλαιπωρηθώ τόσο πολύ...”.

Τό μέλλον μας δέν έξαρτάται μόνον από τόν Θεό, αλλά καί από τή δική μας έλευθερία. Η μελλοντική θέλησή μας είναι άγνωστη. Κάθε φορά άποφασίζουμε έπηρεασμένοι από πολλούς άστάθμητους παράγοντες. Ο Θεός βοηθά, άφοῦ έμεις άποφασίζουμε. Γνωρίζοντας εκ των προτέρων τό μέλλον μας, θά περιοριζόταν ή έλευθερία μας καί ή δυνατότητα πολλαπλών έπιλογών καί έτσι θά χάνονταν ή νοστιμιά τής ζωής. Τότε θά ύποτασσόμασταν στή μοίρα μας καί θά είμασταν άδρανείς περιμένοντας βαριεστημένα τά άναμενόμενα ή θά ενεργούσαμε παθητικά βάσει των μελλοντικών προοπτικών. Τότε τό μέλλον θά προσδιόριζε τό παρόν καί όχι τό παρόν τό

μέλλον, όπως γίνεται σήμερα. Η έλευθερία του ανθρώπου πολλές φορές άναιρεί καί τό θέλημα του Θεού. Ένώ ό Θεός δέν θέλει πολέμους, οι άνθρωποι άλληλοσκοτώνονται. Ένώ ό Θεός δημιουργεί ψυχή μέ τή σύλληψη του έμβρύου, οι γονείς σταματούν τή ζωή του, μέ τήν έκτρωση.

Ο Θεός στά θέματα τής ζωής μας, τά όποία σχετίζονται μέ τήν έλευθερία μας, ακολουθεί τό θέλημα τό δικό μας. Αν ό Θεός προσδιόριζε άόλυτα τή ζωή μας, τότε δέ θά έπρεπε νά κριθοῦμε, γιατί Αυτός θά έφταιγε καί για τίς άμαρτίες μας. Ο Θεός προσδιόριζε τίς γενικότερες συνθήκες τής ζωής μας μέ τό θέλημά Του καί όχι μέ τίς άστρικές δυνάμεις.

Τό ότι δέν γνωρίζουμε τό μέλλον μας, κάνει τή ζωή μας πίο εύχάριστη, πίο άγωνιώδη καί περιπετειώδη. Η άγωνία καί τό άβέβαιο του μέλλοντος, γεμίζουν μέ έλπίδα καί προσμονή τή ζωή. Τό άγνωστο μέλλον, μάς κάνει πίο προσεκτικούς στις σχέσεις μας μέ τούς συνανθρώπους (πάντοτε χρειαζόμαστε φίλους), πίο προσεκτικούς στή διαχείριση των χρημάτων (πιθανές δυσκολίες καί άσθένειες στό μέλλον), πίο ταπεινούς στα άξιώματα (κάποτε τά χάνουμε πρόωρα) καί πίο πιστούς στό Θεό (τόν χρειαζόμαστε πάντοτε).

Πώς μπορούμε νά δοῦμε τήν άστρολογία μέ τήν άπλή λογική;

1. Είναι άνεξήγητη ή παραδοχή των άστρολόγων, ότι τά άστέρια έπηρεάζουν τόν άνθρωπο μόνο τή στιγμή τής γέννησης. Κατά τούς ένένα μήνες τής ένδομήτριας ζωής καί μετά τή γέννηση, άδρανοποιείται ή άστρική επίδραση;

2. Πώς ή άστρική επίδραση μεταφέρεται στή γή από τήν περιοχή των άστέρων, πού απέχουν τεράστιες άποστάσεις από τή γή; Ο φωτισμός των άστρων αυτών, ό όποιος φθάνει στή γή, ξεκίνησε πρίν από χιλιάδες καί εκατομμύρια χρόνια. Οί μακρινοί άστερισμοί μέ τί είδους δύναμη επηρεάζουν τήν ανθρώπινη ζωή καί προσδορίζουν τό μέλλον της;

Προφανώς έδω έχουμε τά παραμύθια των αρχαίων μέ τίς μοίρες καί τήν είμαρμένη.

3. Οί άστρολόγοι, κανένα μεγάλο γεγονός

δέν προέβλεψαν. Ἄν προέβλεπαν τό μέλλον, ἔπρεπε νά εἰδοποιοῦν τίς χώρες γιά τούς σεισμούς καί νά προλάβαιναν τούς θανάτους τῶν σεισμοπαθῶν. Ἄν προέβλεπαν τό μέλλον, ἔπρεπε νά εἰδοποιοῦσαν τούς λαούς γιά τή μελλοντική παρουσία παρανοϊκοῦ ἡγέτη, οὕτως ὥστε νά προλάβουν τό κακό πού θά κάνει.

Καί τό δικό τους μέλλον δέν προβλέπουν. Ἄν ἐπισκεπτόμενος τό χώρο τους ἀρχίσεις καί τούς βρίζεις, ποτέ δέν τό περιμένουν. Ἀφοῦ προγνωρίζουν τό μέλλον, γιατί δέν βρίσκουν κάποιο τυχερό λαχεῖο καί νά λύσουν τό οικονομικό πρόβλημα τῆς ζωῆς τους; Ἀντί γι' αὐτό ὁμως περιμένουν κάθε μέρα τά ἀφελῆ ἤθymατά τους καί πουλάνε τό δῆθεν φωτισμό τους ἀπό τόν Θεό; Ἄν ἦταν ἀπό τόν Θεό, δέν θά ἔπρεπε νά παίρνουν χρήματα.

4. Αὐτοί πού πηγαίνουν νά μάθουν τό μέλλον τους στόν καφέ εἶναι τουλάχιστον ἀφελεῖς. Εἶναι δυνατόν ὁ Θεός τό ἄγνωστο μέλλον, πού τό ξέρεי μόνον Αὐτός νά το ἀποκαλύπτει στά ὑπολείμματα τοῦ καφέ; Ὁ καθένas μπορεῖ νά κάνει ἕνα πείραμα, πού δείχνει τό ἀνόητο τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν πού καταφεύγουν στόν καφέ. Ἄν φτιάξει καφέ γιά δύο φλυτζάνια καί μέ τά δύο του χέρια πίνει ταυτόχρονα καί μέ τά δύο φλυτζάνια, θά παρατηρήσει στό τέλος, ὅταν τά γυρίσει ἀνάποδα, νά ἔχουν δημιουργηθεῖ ἐντελῶς

διαφορετικά σχέδια.

5. Ὅσοι ἀνατρέχουν στά ὠροσκόπια, ἄς πάρουν τήν ἴδια ἡμέρα πολλές ἔφημερίδες. Θά δούν ὅτι κάθε ἀστρολόγος γράφει διαφορετικά. Βέβαια, ὅλοι ἔχουν γενικότητες ὑπεκφυγῆς, ὅπως σέ μία τοπική ἔφημερίδα: "Μήν κινηθεῖτε βιαστικά, πρῖν πράξετε νά σκεφθεῖτε ἀρκετά, πρέπει νά βάλετε προτεραιότητες, θά ἔχετε πολλές δυνατότητες, ἀρχίζετε νά καταλαβαίνετε τόν περίγυρό σας, πρέπει νά ἔχετε τά μάτια σας ἀνοιχτά, συμπεριφεθεῖτε λογικά καί μήν ἀγχωθεῖτε, καλύψτε τά κενά τοῦ παρελθόντος, ἀκοῦστε τή γνώμη τῶν δικῶν σας, μήν ἀπομώνεσθε, νά εἶσθε ἔτοιμοι γιά κάθε ἐνδεχόμενο".

6. Ἡ σελήνη καί ὁ ἥλιος ἐπηρεάζουν τή γῆ μέ τίς ἀκτινοβολίες καί τόν μαγνητισμό τους καί προκαλοῦν διάφορα φυσικά φαινόμενα, ὅπως παλίρροιες, τροποποίηση καιροῦ κλπ., δέν ἐπηρεάζουν τήν ψυχολογία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ψυχολογία τοῦ ἀνθρώπου ἐλάχιστα ἐπηρεάζεται ἀπό τό φυσικό περιβάλλον. Ἔχουμε παιδιά τήν ἴδια μέρα καί ὠρα γεννημένα μέ διαφορετικά ψυχικά γνωρίσματα καί διαφορετική πορεία ζωῆς. Τί ρόλο ἔπαιξαν τά κοινά ἀστρολογικά στοιχεῖα; Κανέναν.

Ἀποσπάσματα ἐρωτήσεων-ἀπαντήσεων ἀπό τό βιβλίο Νεανικές ἀναζητήσεις Α' τόμος: Ζητήματα πίστεως. Ἀρχim. Μάξιμος Παναγιώτου.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μαξιμοβιτς ὁ θαυματουργός

Ἡ βιογραφία ἐνός νεοφανοῦς καί θαυματουργοῦ Ἀγίου τῶν καιρῶν μας & τό βιβλίο μέ τήν Ἱερῆ Ἀκολουθία του. (Ἑσπερινός, Ὁρθρος, Παρακλητικός Κανών)

Παραγγελίες στό τηλ. τῆς Ἱερῆς Μονῆς 26340-44391 (9-2 τό πρωῆ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

Τά ἅγια

Νήπια

ὑπὸ Ἑρώδου σφραγιασθέντων
καὶ οἱ Νεώτεροι Ἑρώδες

Ὀμιλία πρ. Μητροπολίτου Φλωρίνης
Αὔγουστίνου Καντιώτη

Τὸ διάστημα αὐτὸ τοῦ Δωδεκαημέρου ἔχουμε συνεχῶς ἑορτές. Στὶς 25 Δεκεμβρίου ἑορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα, στὶς 26 τὴ Σύναξη τῆς Θεοτόκου, στὶς 27 τὴ μνήμη τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Στὶς 29 Δεκεμβρίου, ἑορτάζουμε τὴ μνήμη τῶν 14.000 νηπίων πού σφαγίασε ὁ Ἑρῶδης. Γιὰ τὸ γεγονός αὐτὸ θέλω νὰ σᾶς μιλήσω.

Ὁ Κύριός μας, ὡς Θεὸς πού ἦταν, μποροῦσε νὰ ἔρθει καὶ νὰ ἐμφανισθεῖ στὸν κόσμον ἐν ἡλικίᾳ ὠριμῆς. Μὴ σᾶς φαίνεται αὐτὸ παράξενο· ἂν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ Ἄδάμ, ἐμφανίστηκε σὲ μεγάλη ἡλικία, πολὺ περισσότερο ὁ Χριστός, πού ἔπλασε τὸν Ἄδάμ, μποροῦσε νὰ ἐμφανισθεῖ σὲ ὅποια ἡλικία ἤθελε. Ἐν τούτοις, γεννήθηκε ὡς βρέφος. Γεννήθηκε ὡς βρέφος, γιὰ νὰ τιμηθεῖ τὰ

βρέφη. Ποιός φανταζόνταν ότι Έκείνο τό βρέφος είναι ό παγκόσμιος βασιλεύς!

Άφανής ήταν ή γέννηση τοῦ Χριστοῦ στους μεγάλους. Σέ λίγη απόσταση από τή Βηθλεέμ ήταν τά ανάκτορα τοῦ Ἡρώδη. Τί θά ἔκαναν ἄραγε ἐκείνη τή νύχτα στό παλάτι; Θά γλεντούσαν, θά διασκέδαζαν καμιά ἰδέα τοῦ μεγάλου μυστηρίου δέν εἶχαν. Ἄναξιος ό Ἡρώδης νά μάθει τήν εἶδηση, ἔκανε τότε τό πρώτο... ρεβειγιόν (ὅπως πολλοί σήμερα κάνουν Χριστούγεννα χωρίς Χριστό). Ὁ Χριστός δέν εἰδοποίησε τόν Ἡρώδη καί τούς ἄλλους μεγάλους· εἰδοποίησε τούς βοσκούς, τούς μικρούς καί καταφρονημένους. Κι ἐνῶ δέν ἀντελήφθη τή Θεία Γέννηση ό Ἡρώδης πού ήταν τόσο κοντά, τό γεγονός ἀποκαλύφθηκε σέ ἄλλες ἐκλεκτές ψυχές πού κατοικοῦσαν πολύ μακριά από τήν Ἁγία Γῆ. Γνώρισε τό μυστήριο στους μάγους τῆς Περσίας, πού ήταν ἐπιστήμονες ἀστρονόμοι, μεγάλες διάνοιες. Αὐτοί εἶδαν στόν οὐρανό τό λαμπρό ἀστέρι, φόρτωσαν τίς καμήλες δῶρα, περπάτησαν μέρες καί νύχτες, καί τέλος ἦρθαν καί προσκύνησαν τόν Κύριο στή Βηθλεέμ.

Πονηρός ὁμως ό Ἡρώδης. Ὅταν προηγουμένως ἔμαθε πώς ἦρθαν στό Ἱεροσόλυμα οἱ μάγοι, τούς κάλεσε καί κρύβοντας τό σκοπό του, τούς εἶπε, μόλις βροῦν τόν νέο βασιλέα νά τόν εἰδοποιήσουν νά πάει κι αὐτός νά τόν προσκυνήσει. Ἀλλά οἱ μάγοι εἰδοποιήθηκαν νά φύγουν χωρίς νά περάσουν από τόν Ἡρώδη. Κι αὐτός, ὅταν κατάλαβε πώς τόν γέλασαν “ἔθυμώθη λίαν”, θύμωσε πολύ (Ματθ. 2, 16).

Ἦταν ἀνόητος. Φοβήθηκε πώς θά χάσει τή βασιλεία; Ἦταν ὁμως ἡδη τότε γέρος· μέχρι νά μεγαλώσει ό νεογέννητος Χριστός, νά γίνει εἴκοσι χρονῶν, αὐτός θά πέθαινε, θά ἔλιωναν καί τά κόκκαλά του. Ἀνόητος ἐπίσης, γιατί ή βασιλεία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ὅπως οἱ ἄλλες πού στηρίζονται στή βία καί τά ὄπλα. Ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει βία. Ὁ θρόνος της εἶναι στις καρδιές, εἶναι βασιλεία αἰώνιος τῆς ὁποίας “οὐκ ἔσται τέλος” (Λουκᾶ 1,33· Σύμβ. πίστεως).

Ὁ Ἡρώδης, μοχθηρά ψυχή, ἐπνιξε μέ τά

χέρια του τήν πρώτη του γυναίκα, σκότωσε τόν κουριάδο του καί πολλούς ἄλλους, σκότωσε ἀκόμη καί τά παιδιά του, γιά νά μήν τοῦ πάρουν τήν ἐξουσία. Γι’ αὐτό ήταν λαομίσητος.

Ἀλλά τώρα ἔφθασε στό μεγαλύτερο ἔγκλημα. Ἐγινε σφαγεύς 14.000 νηπίων, πιστεύοντας ὅτι μέσα σ’ αὐτά θά εἶναι καί ό Υἱός τῆς Παρθένου. Ἀπέτυχε ὁμως τό σχέδιό του. Ἐνας ἄγγελος εἰδοποίησε τούς μάγους νά φύγουν από ἄλλο δρόμο στήν πατρίδα τους, κι ἕνας ἄλλος τόν δίκαιο Ἰωσήφ νά φύγει στήν Αἴγυπτο. Ἐτσι, ό Χριστός ἔγινε ό πρώτος πρόσφυγας.

Θυμωμένος ό Ἡρώδης διέταξε στρατιωτικά ἀποσπάσματα νά θερίσουν τήν περιοχή τῆς Βηθλεέμ. Ὅπως ή ἀλεπού μπαίνει στό κότερσι, ὅπως τό τσακάλι ἀνοίγει τούς τάφους, ὅπως ό λύκος ὁρᾶ στό μαντριά, ἔτσι οἱ στρατιῶτες ἔμπαιναν στό σπίτια. Ἀρπαζαν τά βρέφη από τίς ἀγκάλες τῶν μανάδων πού θρηνοῦσαν καί τά ἔσφαζαν μπροστά τους.

Ἄδικος ό Θεός! θά πεί κάποιος αὐθάδης. Δέν ἔστειλε ἕνα ἀστροπελέκι νά κάψει τόν Ἡρώδη καί τό στρατό του;...

Ἄπαντῶ. Τά παιδιά αὐτά εἶναι μακάρια. Κι ὅσοι γονεῖς εἶχατε παιδάκια καί πέθαναν μικρά, μήν τά κλαῖτε. Νά κλαῖτε ἐκείνο τόν γέρο, πού ἔφαγε τήν ἁμαρτία μέ τήν κουτάλα ἀμετανόητος καί θά κάνει βουτιά στήν κόλαση.

- Μά τά 14.000 νήπια ήταν ἀβάπτιστα...

Ὅχι, βαπτίστηκαν. Πῶς; Ὑπάρχουν δύο εἶδη βαπτίσματος- τό ἕνα στό νερό καί τό ἄλλο στό αἷμα. Τά νήπια τῆς Βηθλεέμ βαπτίστηκαν στήν κολυμβήθρα τοῦ αἵματος κι εἶναι τώρα ἄγγελοι. Μακάριοι νά ἦμασταν κι ἐμεῖς ἀνάμεσα σ’ αὐτά. Ἐγώ, ἁμαρτωλός ὅπως εἶμαι, ἐπιθυμοῦσα νά εἶμαι ἕνα ἀπό ἐκείνα τά νήπια, ἀθῶος ν’ ἀνεβῶ στόν οὐρανό. Τώρα, τί κάνουμε; Περνοῦν τά χρόνια καί φορτωνόμαστε νέα ἁμαρτήματα. Μακάρια λοιπόν αὐτά τά παιδιά, οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, πού μαζί μέ τόν πρωτομάρτυρα Στέφανο βρίσκονται στους οὐρανοῦς.

Ὁ Ἡρώδης σκότωσε 14.000 παιδιά. Στάματσε ἄραγε τό ἔγκλημα τῆς παιδοκτονίας; Ὅχι δυστυχῶς. Καί σήμερα υπάρχουν Ἡρώδες.

Ἀπό Κυπρίους πρόσφυγες τοῦ Ἀττίλα μάθαμε, ὅτι ὅταν οἱ Τοῦρκοι μπῆκαν στήν Κύπρο σκότωσαν γέροντες, ἀτίμασαν γυναῖκες, ἔσφαξαν καί παιδιά. Σ' ἓνα χωριό σκότωσαν μέ ὄπλο-πολυβόλο ὀλόκληρη οἰκογένεια. Ὑστερα ἀπό τρεῖς μέρες ἀνοιξαν τό σπίτι καί βρῆκαν ζωντανό ἓνα μικρό παιδάκι. Πῶς ἔζησε;

Τό ἔνστικτο τό ὤθησε νά πλησιάσει τή μάνα του καί ἔγλειφε τό αἷμα πού ἔτρεχε ἀπό τήν πληγή της. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι νέοι Ἡρώδες.

Ἄλλα πόσα παιδιά σκότωσαν αὐτοί; 50; 100; 200; 300; ... Ἀκοῦστε τώρα ἓνα ἄλλο ἀριθμό καί θά φριξετε. Κάθε χρόνο στήν Ἑλλάδα σκοτώνουν 300.000 μικρά παιδιά! Ποιοί εἶναι οἱ φονιάδες τους; Εἶναι γιατροί, μέ ἄσπρες μπλοῦζες, ἔλεεινοί ἐκμεταλλευτές. Εἶναι ὁμως καί γονεῖς ἄσπλαχνοι πού ὀδηγοῦν ἐκεῖ τά βρέφη τους. Δύο εἶναι τά μεγάλα ἁμαρτήματά μας· ἡ βλασφημία καί ὁ ἐκτρώσεις.

-Ἐσὺ ὁμως δέν ξέρεις. Τί στοιχίζει ἓνα παιδί. Ποῦ νά βροῦμε λεφτά νά τό μεγαλώσουμε;...

Ψεῦτες! Ἐχετε χρήματα γιά σιγάρα, ποτά, πολυτέλειες, αὐτοκίνητα, ρεβεγιόν, θεάματα, δηλαδή γιά τό διάβολο· γιά τά παιδιά δέν ἔχετε. Μέ ὅλα αὐτά πού ξοδεύονται γιά περιττά πράγματα, θά μπορούσαν νά συντηρηθοῦν πλῆθος παιδιά. Καί τώρα ἡ Ἑλλάδα παιδιά δέν ἔχει, γηροκομεῖο κατήντησε. Ἔρθε πρὶν δύο μῆνες στό γραφεῖο μου ἓνας στρατηγός καί τό ρώτησα πόσα παιδιά ἔχει. -Δύο, μοῦ ἀπαντᾷ. -Βρέ στρατηγέ, τοῦ λέω, μέ τόσο μισθό, μόνο δύο;... Ἔταν ταπεινός. -Μοῦ θυμίζεις τήν ἁμαρτία μου, λέει καί ἄρχισε νά κλαίει. -Γιατί κλαῖς στρατηγέ; τοῦ λέω. -Θυμήθηκα τόν πατέρα μου, ἀπαντᾷ. Εἶμαι ἀπό ἓνα χωριό τῆς Μάνης. Ὁ πατέρας μου φτωχός, σκάλιζε τή γῆ, κλάδευε ἀμπέλια, μάζευε ἐλιές καί ἔριχνε τά δίκτυα στόν Εὐρώτα νά πιάσει κανένα ψαράκι νά φᾶμε τήν Κυριακή. Πόσα παιδιά λέτε γέννησε; Δεκαπέντε· κι ἐγώ εἶμαι ὁ τελευταῖος! - Πῶς ἔγινε αὐτό; -Πίστευε στό Μεγαλοδύναμο,

μοῦ ἀπαντᾷ. ὦ, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ! Ποιός περιμένε ὅτι τό τελευταῖο παιδί τοῦ πάμπτωχου Μανιάτη θά γινόταν στρατηγός; Βγήκε κι ἓνα βιβλίο στό Παρίσι πού ὑποστηρίζει μέ ἐπιχειρήματα ὅτι τά τελευταῖα παιδιά διακρίνονται, γίνονται ἐπιστήμονες, ἐφευρέτες, στρατηγοί, ναύαρχοι...

Μέσα στά πολλά παιδιά εἶναι ἡ εὐλογία. Ποῦ εἶναι τώρα οἱ πολυτέκνοι; Ἐξαφανίστηκαν...

Θά μοῦ πεῖ κάποιος· Ποιός σ' ἀκούει; δέν πᾶ νά φωνάζεις... Κι ἐσὺ πού λές ἔτσι, δέν ἀποκλείεται νά εἶσαι ἔνοχος. Ἄν κανεῖς εἶναι ἔνοχος, νά πᾶει νά βρεῖ πνευματικό, νά πεῖ τό κρίμα του καί ὅ,τι τοῦ πεῖ ὁ πνευματικός νά τό κάνει. Ἀλλιῶς θά χαθεῖ, θά κολαστεῖ. Δέν τόν σώζει τίποτα, ἂν δέν μετανοήσει, κλαύσει καί πονέσει γιά νά βρεῖ σωτηρία.

Ἀγαπητοί μου· ὅσοι δέν ἀκοῦνε τά λόγια τοῦ Χριστοῦ τά σωτήρια, θά ἔχουν τό τέλος τοῦ Ἡρώδου. Ὁ Ἡρώδης ὕστερα ἀπό τόν φόνο τῶν νηπίων ἔζησε μερικά χρόνια καί μετά ἀρρώστησε, ἔπεσε στό κρεβάτι. Κάλεσε γιατρούς, πῆρε φάρμακα, μά δέν πέτυχε τίποτα. Σκουλήκιασε, βρώμισε, κανεῖς δέν τόν πλησίαζε καί πέθανε μέσα στήν ἀκαθαρσία. Τέτοιο ἦταν τό τέλος τοῦ Ἡρώδου. Ἀλλά τέτοιο εἶναι καί τό τέλος ὄλων ὅσοι πᾶνε κόντρα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά γίνουν στάχτη. Καί κόντρα μέ τόν Θεό πᾶνε ὅσοι σκοτώνουν τά ἀθῶα νήπια.

Τά ἀνδρόγυνα αὐτά ἄς μετανοήσουν καί θά βροῦν ἔλεος. Γιατί ὄλους τοὺς συγχωρεῖ ὁ Θεός. Ἀλλά καί ὄλοι, ἀδελφοί μου, νά μετανοήσουμε. Καί νά σκοτώσουμε τόν Ἡρώδη! Ὅλοι τόν ἔχουμε μέσα μας. Ἡρώδης αἰμοβόρος καί ἀκάθαρτος πού τόν ἔχουμε μέσα στήν καρδιά μας, εἶναι ὁ παλαιός ἄνθρωπος. Ἄς τόν φονεύσουμε λοιπόν, γιά νά γεννηθεῖ ὁ νέος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ὄν παῖδες Ἑλλήνων ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος

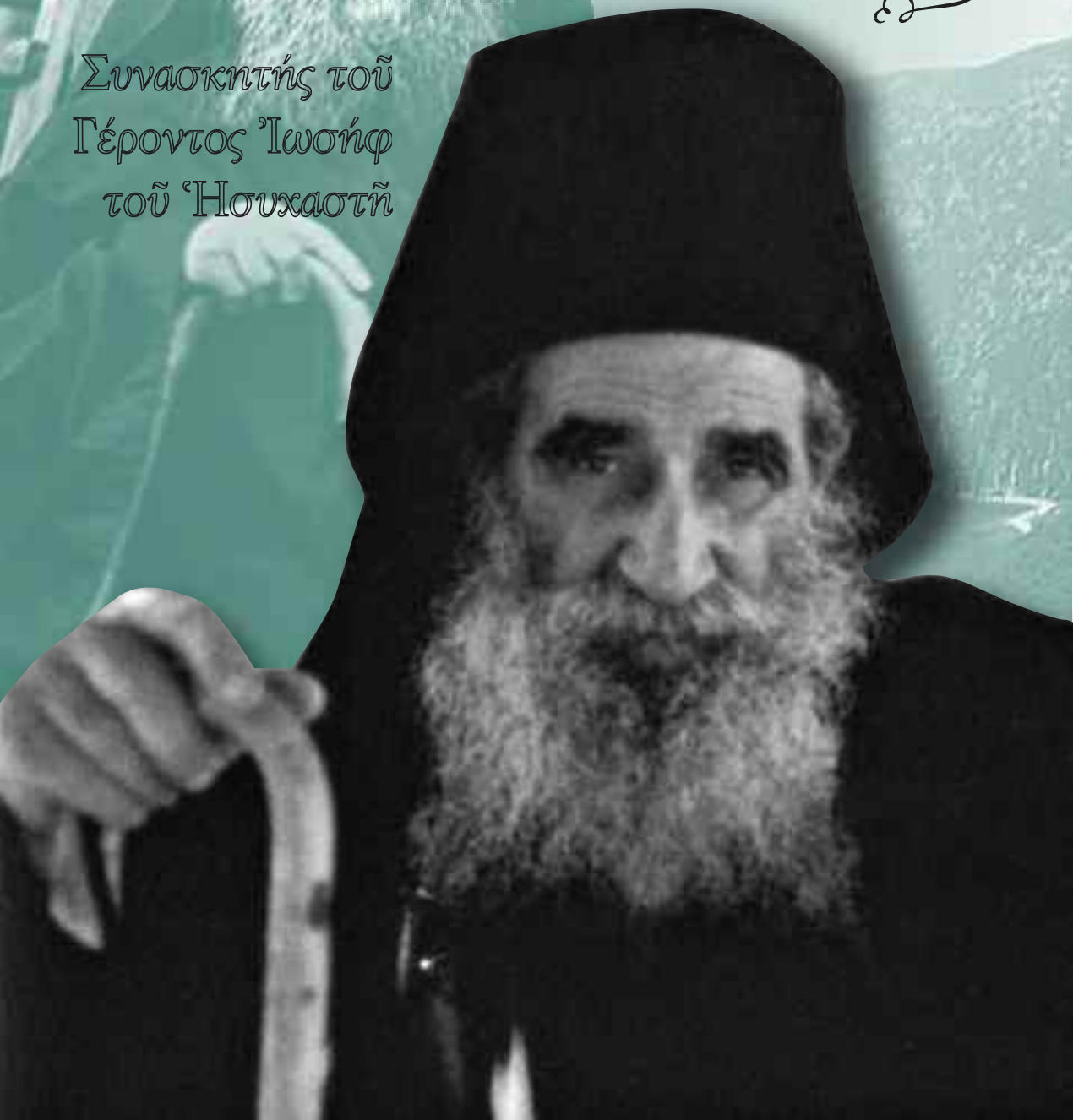
Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία ἡ ὁποία ἔγινε στόν Ἱ. Ναό Ἁγ. Τριάδος Πτολεμαΐδος τήν 29-12-1974.

Καταγραφή καί σύντμηση 29-12-2004

ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ...

Γέροντας Αρσένιος ὁ Σπλαιώτης

Συνασκητής τοῦ
Γέροντος Ἰωσήφ
τοῦ Ἡουχαστιῆ

Ὁ μακάριος Γέρων Ἀρσένιος ὁ Σπλλαιώτης (1886-1983), ἦταν συ-
νασκητής γιά σαράντα χρόνια περί-
που χρόνια τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ
τοῦ Ἴουχαστιῆ (1897-1959).

γνωστό μεγάλο ἀσκητῆ τῆς Αἰγίνης Ἱερώνυμο, ἀπό τόν ὁποῖο διδάχθηκε καί τά πρῶτα ἀνώτερα μαθήματα τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς. Ἀλλά ἡ διψασμένη ἐκείνη ψυχή, πυρομένη ἀπό τόν ἔνθεο ἔρωτα λέγοντας μετά τοῦ Δαυΐδ: “ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καί ἀβάτω καί ἀνύδρω”, ἄφησε τούς θορύβους τοῦ κό-

Μέσα σέ λίγες σελίδες δέν εἶναι εὐκόλο νά σκιαγραφήσεις τόν βίο καί τήν πολιτεία ενός μεγάλου ἀσκητοῦ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος Ἀρσενίου. Στήν καταγωγή ἦταν Πόντιος. Σέ νεαρά ἡλικία πυρομένος ἀπό θεῖο ζῆλο, ἀναχωρεῖ μέ τά πόδια ἀπό τή Ρωσία μέχρι τή Βασιλεύουσα καί ἀπό ἐκεῖ μέ πλοῖο καταφθάνει στους Ἁγίους Τόπους, ὅπου ἀόκνως ὑπηρετήσε σχεδόν μία δεκαετία στόν Πανάγιο Τάφο καί σέ ἄλλα προσκυνηματα. Ἐκεῖ, κατά θεία οἰκονομία γνωρίστηκε μέ τόν

σμου καί μετέβη στό Ἄθωνα, στό Ἁγιώνυμο περιβόλι τῆς Θεοτόκου, ἀναζητώντας ἀνώτε-
ρους ἀσκητές ὅπου μέ τή διδαχή καί τό πα-
ράδειγμά τους ὀδηγοῦν εἰς τήν τελειότητα. Παραδομένος στό Πανάγιο Πνεῦμα, σάν σέ πρῶτο σταθμό ἔμεινε λίγα χρόνια στήν Ἱερά Μονή Σταυρονικήτα ὅπου καί ἔλαβε τό Ἅγιο σχῆμα μετονομασθεῖς σέ Ἀρσένιον ἀπό Ἄνα-
τόλιος ὅπου ὀνομάσθη μέ ρασοευχή στά Ἱερο-
σόλυμα. Βλέποντας ὁ Κύριος τόν εἰλικρινή πόθο του δέν ἄργησε νά τοῦ φανερώσει τό πο-
θοῦμενο. Καί τό ποθοῦμενο, ἦταν ἕνας ἄλλος νέος, ὁ μεγάλος μετέπειτα νηπτικός ἀσκητής

φαν ότι τό πιό έκλεκτό εΐχε τότε ή έρημος του Άγιου Όρους προκειμένου νά τρυγήσουν τούς γλυκυτάτους καρπούς του Άγιου Πνεύματος.

Έτσι λοιπόν ψάχνοντας βρήκαν και τό έκλεκτώτερο ρόδο τής έρήμου τόν παπά Δανιήλ τόν Ήσυχαστή εκεί ψηλά στη σπηλιά του Άγιου Πέτρου. Ό άσκητής αυτός λειτουργούσε κάθε βράδυ μεσάνυχτα και ή λειτουργία κρατούσε 3-4 ώρες, διότι από τήν πολλή κατάνυξη και αΐσθηση του μυστηρίου ή λειτουργία γινόταν μέ πολλές διακοπές και πάντοτε τό έδαφος γινόταν λάσπη από τά πολλά δάκρυα. Ό Γέροντας αυτός ήταν προικισμένος μέ πολλά χαρίσματα μεταξύ τών οποίων και τό προορατικό χάρισμα. Ζούσε μέ συνεχή ξηροφαγία και μονοφαγία όλο τό έτος.

Άπ' αυτόν οι δύο άσκητές

του 20ου αΐωνος Ίωσήφ ό Ήσυχαστής, ό όποιος έψαχνε ακριβώς για τόν ίδιο σκοπό και μέ τόν ίδιο πόθο. Οι δύο αυτοί νέοι, για πρώτη φορά συναντήθηκαν ψηλά εκεί πάνω στην Άγία κορυφή του Άθω. Και όπως ό μαγνήτης έλκει και ένώνεται μέ τό σίδηρο, κατ' αυτόν τόν τρόπο τό Πανάγιο Πνεύμα ειλικυσε τόν ένα προς τόν άλλο. Έκτοτε, ένωμένοι τῷ Πνεύματι, παρέμειναν οι δύο νέοι άχώριστοι κατά τήν ύπόσχεση που έδωκαν μεταξύ τους μέχρις ότου τούς έχώρησε ό θάνατος. Οι μακάριοι αυτοί Γέροντες, Άρσένιος και Ίωσήφ οι Σπηλαιώτες και Ήσυχαστές, ώσαν μέλισσες μάζε-

Ίωσήφ και Άρσένιος παρέλαβαν τήν τάξιν τής μονοφαγίας και ξηροφαγίας, αλλά και τήν τάξιν τής παντοτινής άγρυπνίας.

Στό διάστημα τής άγρυπνίας ό Γέρον Άρσένιος καθώς ό ίδιος μου όμολόγησε έβγαζε επί πολλά χρόνια 3000 γονυκλισίες κάθε βράδυ και ή υπόλοιπη άγρυπνία γινόταν μέ όρθοστασία. Όσο για τήν άνάπαυση για πολλά χρόνια κρεβάτι δέν φιλοξένησε τούς δύο άσκητές. Μετά τήν όλονύκτια κοπιαστική άγρυπνία έπρόσφεραν λίγο φόρο στό σαρκίον καθήμενοι σε σκαμνάκι.

Όσο για φαγητό; Καθημερινά μονοφαγία, τό

δέ κυριότερο γεῦμα, παξιμάδι, μάλιστα πολλές φορές μουχλιασμένο και σκουλικιασμένο. Τό Σαββατοκύριακο, ἄν ἔβρισκαν, ἔτρωγαν και ὀτιδήποτε ἄλλο ἐκτός κρέατος, ἄλλά και πάλιν ἄπαξ (μονοφαγία).

Πέραν αὐτῶν ὁ Γερο-Ἀρσένιος ἐπεμελεῖτο και τίς χειρωνακτικές ἐργασίες. Ζῶντας τά πρῶτα χρόνια ἐκεῖ ψηλά στό βράχια τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἀνεβοκατέβαινε 1-2 ὥρες ἀπότομο ἀνήφορο ἀνεβάζοντας προμήθειες ὄχι μόνο γιά τούς ἑαυτούς τους, ἄλλά και γιά ὄλους τούς ἀσκητές. Κουβαλοῦσε στούς ὤμους πέτρες και διάφορα ὑλικά γιά τήν συντήρηση και ἐπισκευή τῶν λιθόκτιστων καλύβων και πεζουλιῶν.

Ἐπειδή τά ἔργα αὐτά εἶναι ἀνώτερα τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ρωτώντας κάποτε τόν παππού, μοῦ ὁμολόγησε ὅτι μόλις ἔβαζε μπροστά τήν εὐχή τοῦ Γέροντα, τό φορτίο ξελάφρωνε και μιᾶ ἀνώτερη δύναμη τόν ἔσπρω-

χνε ὥστε μέ μεγάλη εὐκολία ἀνέβαινε ἐκεῖνον ἀνήφορο και μάλιστα μέσα στό λιοπύρι τοῦ καλοκαιριοῦ, μέ τήν εὐχή ἀδιάλειπτη στό χεῖλη.

Ὅσο γιά περιβολή; Γιά πολλά χρόνια οἱ δύο ἀσκητές, χειμῶνα καλοκαίρι, ζοῦσαν ρακένδυτοι και ξυπόλυτοι σέ βαθμό πού πολλοί τούς θεωροῦσαν “σαλούς”. Δέν ἦταν σαλοί κατά κόσμον, ἄλλά διά Χριστόν.

Γι’ αὐτούς ἄρμοζε ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου: “περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασι, ὑστερούμενοι, κακουχοῦμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι και ὄρεσι και σπηλαίοις και ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς” (Ἐβρ. ια’37-38).

Οἱ δύο μεγάλοι αὐτοῖ ἀσκητές, ἀφοῦ ἔζησαν σχεδόν εἴκοσι χρόνια ἐκεῖ ψηλά στό σκήτη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τό 1938 ἀποφάσισαν νά κατέβουν χαμηλότερα στό Μικρά Ἁγία Ἄννα μαζί μέ τή μικρή συνοδεία πού ἤδη προσκολ-

λήθηκε κοντά τους. Έκει παρέμειναν μέχρι το 1953. Μετά το '53 μετέβησαν ακόμα πιο χαμηλά στη Νέα Σκήτη. Ο μεγάλος άσκητής Ίωσήφ ήδη απήλθε προς τα ουράνια το 1959. Δέν αξιώθηκα να τον γνωρίσω. Αξιώθηκα όμως το 1964 να πρωτογνωρίσω τον Γέροντα Άρσένιο. Η άρετή του αιμνήστου Γέροντά μου παπα-Χαραλάμπους, ύποτακτικού τότε του Γέροντος Άρσενίου, αλλά και θείου και αναδόχου του κατά σάρκα, θεία χάριτι με σαγήνεψαν ώστε έκτοτε να παραμείνω μαζί τους μέχρι της όσιας τελευτής τους.

Μέ τον Γέροντα Άρσένιο έζησα δεκαοκτώ συναπτά έτη. Έγνώρισα την άρετή του· τους πλουσίους καρπούς του Άγίου Πνεύματος, αγάπη, χαρά, ειρήνη κλπ., αλλά πρό πάντων την μακαρία απλότητα και άκακία, την ευθύτητα, την ειλικρίνεια και την μεγάλη ταπεινωση, τό μεγάλο αγωνιστικό φρόνημα κ.ά.

“Επιλήψει με ό χρόνος διηγούμενον” περί τής θαυμαστής ζωής του μεγάλου αυτού άσκητου. “Όμως ό χρόνος δέν επιτρέπει.

Έν κατακλείδι παραθέτω σπαράγματα από τον πρόλογο του βιβλίου “Γέρων Άρσένιος Σπηλαιώτης”, από ένα άλλο έκλεκτό μέλος τής συνοδείας του, τον άειμνηστο Γέροντα Ίωσήφ Βατοπαιδινόν:

“Γιά τον Γέρο Άρσένιο, ισχύει τό ευαγγελικό: “δε άληθώς Ίσραηλίτης έν ω̅ δόλος ούκ έστι”. Ήτο εκ φύσεως ευθύς, άπλός, άκακος, πράος,

ύπήκοος και κατ' έξοχήν σπάνιος άγωνιστής και άκτήμων.

“Όταν άγρυπνούσε, από βραδύς ξεκινούσε μέ χιλιάδες γονυκλυσίες και όλονύκτιον όρθοστασίαν μέχρι να ξεμερώσει. Πολλές φορές ό παππούς αυτός δέν έννοούσε να ξεκολλήσει από την ευχή. Πλησιάζαμε στο παράθυρο. Ήταν μεταρσιωμένος.

-Γέροντα, ήρθε ή ώρα τής δουλειάς και ό παππούς άφου συνερχόταν άπαντούσε μέ άπλότητα.

-Ξημέρωσε κιόλας;”

Μέ τον άγιο αυτό παππού έζησα τρία χρόνια στη Νέα Σκήτη· δώδεκα στο Χιλανδρινό κελλί “Μπουραζέρι” και τά τελευταία τρία τής ζωής του στην ευαγή Ίερά Μονή Διονυσίου, όπου λόγω λειψανδρίας προσκολήθηκε ό άείμνηστος Γέροντάς μου παπα-Χαραλάμπους να τή στελεχώσει αναλαμβάνοντας και τά σκήπτρα τής ήγουμενίας. Η Μονή αυτή τιμάται επ' όνόματι του Τιμίου Προδρόμου.

Σ' όλα του τά χρόνια ό Γέρων Άρσένιος είχε προστάτιν τον Μέγα Πρόδρομον. Έκει λοιπόν στη Μονή πλήρης ήμερών μέ όσιακό τέλος άφηκε την τελευταία του αναπνοή στις 2-15 Σεπτεμβρίου του 1983 στα χέρια του Βαπτιστου Ίωάννου. Αιωνία αυτού ή μνήμη.

Άς έχουμε την ευχήν του.

Ίωσήφ Μ.Δ.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΕΣΤΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΙΣΩ

8ήμερη έκδρομή αεροπορικώς από Αθήνα από **17 έως 24 Ίανουαρίου του 2010**, για να δούμε τά **Ίεροσόλυμα** και να ζήσουμε ένα μοναδικό θαύμα. Την ώρα των Θεοφανείων (παλιό ήμερολόγιο) **τά νερά του Ίορδάνη ξαφνικά γυρίζουν πίσω.** Μοναδικό θαύμα!

Τιμή εισιτηρίου: 1140 €. Σέ πολυτελές ξενοδοχείο και όλα πληρωμένα.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 26340-44282 & 26340-44381 (10-2 πρωί & 6-8 απόγ.)

Τήν έκδρομή διοργανώνει τό Πρακτορείο ΕΞΑΝΤΑΣ tours
και θά συνοδεύσει ό Γέροντάς μας π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης.

“Θαυμαστές ιστορίες”

Άποκτήσαμε κι έμεις παιδί.

Σεβαστοί Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Αὐγουστίνου καί Σεραφεῖμ Σαρῶφ εὐλογεῖτε. Σᾶς στέλνουμε τήν ἱστορία μας γιά τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ πού βιώνουμε καί στό ὁποῖο συνέβαλε κατά πολύ ὁ Γέροντάς σας. Μέχρι τό καλοκαίρι τοῦ 2008 προσπαθοῦσαμε ν' ἀποκτήσουμε παιδί, ἀλλά τό μόνο ἀποτέλεσμα ἦταν ἀποβολές, πόνος καί στεναχώρια 5 ἐτῶν. Ὁ γιατρός μας δέν μπορούσε νά βρεῖ λύση καί μᾶς εἶχε σχεδόν ἀποθαρρύνει, ἐνῶ ἐμεῖς ἤμασταν ἐτοιμοί νά ἐγκαταλείψουμε κάθε προσπάθεια. Σέ μία ἀπό τίς ἐπισκέψεις μας στό μοναστήρι σας διαβάσαμε σ' ἕνα φυλλάδιο μέ τόν τίτλο “Ἀθηνῖνες ἱστορίες” γιά ζευγάρια πού ἀντιμετώπιζαν τό ἴδιο πρόβλημα ἀτεκνίας μέ ἐμᾶς καί πού ζήτησαν τήν βοήθεια τοῦ Γέροντα Νεκταρίου καί τοῦ Σταυροῦ μέ τό Τίμιο Ξύλο καί ἀπέκτησαν παιδάκι.

Στίς 8 Ἰουνίου 2008 ζητήσαμε τήν εὐλογία καί τίς προσευχές τοῦ Γέροντα, ἀφοῦ τοῦ ἐκμυστηρευτήκαμε πρῶτα τό πρόβλημά μας. Ἐκεῖνος τότε μᾶς πῆρε ἰδιαίτερως καί μᾶς σταύρωσε μέ τό σταυρό μέ τό Τίμιο Ξύλο καί μᾶς εἶπε: “Ἄν ἀποκτήσετε τέκνο, νά γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἅγιος Δημήτριος θά σᾶς τό χαρίσει. Αὐτός θά ἔχει μεσολαβήσει. Καί θά δώσετε στό παιδί τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου. (Πρῖν τό συλλάβουμε γνώριζε ὁ Γέροντας ὅτι ἂν μᾶς ἔδινε ὁ Θεός παιδί θά ἦταν ἀγόρι καί γιά τό θαῦμα θά εἶχε πρεσβεύσει ὁ Ἅγιος Δημήτριος).

Γυρίζοντας στήν Ἀθήνα ὁ γιατρός μας ξαφνικά εἶχε τή φώτιση νά ὑποβληθοῦμε σέ

πολύ ἐξειδικευμένες ἐξετάσεις, κάτι πού τόσα χρόνια δέν μᾶς τό εἶχε συστήσει. Πράγματι, μᾶς δόθηκε κάποια ἐλπίδα. Ἀνακαλύψαμε κάποιους παράγοντες, πού ὅπως μᾶς εἶπε ὁ γιατρός, ἂν τοὺς ρυθμίζαμε ἴσως νά ἦταν δυνατή πλέον ἡ ἐπίτευξη ἐγκυμοσύνης. Ἐνημερώσαμε ἀμέσως τό γέροντα γιά τήν ἐξέλιξη καί γιά ὅσα μᾶς εἶπε ξαφνικά ὁ γιατρός. Ὁ Γέροντας μᾶς ἔδωσε δύναμη καί κουράγιο.

Μετά ἀπό μακρά καί ἐπώδυνη θεραπεία στίς 12 Δεκεμβρίου τοῦ 2008 ἀνακαλύψαμε ὅτι περιμένουμε παιδί. Τό θαῦμα εἶχε γίνει. Μέ μεγάλη χαρά ταξιδέψαμε τόν Ἰανουάριο τοῦ 2009 στό μοναστήρι νά ἐνημερώσουμε τό Γέροντα, νά τοῦ ζητήσουμε καί πάλι τήν εὐλογία του γιά νά πάει καλά ἡ ἐγκυμοσύνη καί νά μή συμβεῖ πάλι κάποια ἀποβολή ἢ κάτι ἄλλο. Μᾶς ἀνακοίνωσε τότε ὅτι τό παιδί πού περι-

μένουμε είναι αγόρι, πράγμα πού μᾶς χαροποίησε γιατί θά τοῦ δίναμε τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὁ γιατρός μας μέχρι καί τόν 6ο μῆνα τῆς κύησης μέσα ἀπό τόν ὑπέρηχο μᾶς ἔλεγε ὅτι ἔχουμε κοριτσάκι, ἀλλά στόν ὑπέρηχο πού κάναμε τό 7ο μῆνα διαπιστώνουμε ὅτι ὁ γιατρός εἶχε κάνει λάθος καί ὅτι περιμένουμε ἀγόρι, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς εἶχε πεί ὁ Γέροντας μέ μεγάλη σιγουριά ἀπό τήν ἀρχή. Ὅλα πῆγαν καλά. Καί σήμερα ἔχουμε στήν ἀγκαλιά μας τό ὑγιέστατο ἀγοράκι μας, τόν Δημήτρη μας κι εὐχαριστοῦμε τό Θεό, τόν Ἅγιο Δημήτριο καί τόν Γέροντα γι' αὐτό.

Σπύρος Σπηλιόπουλος καί Ἄννα Ξενάκη
Γαργητοῦ 85-87
Γέρακας Ἀττικῆς

Θαῦμα τοῦ Ταξιάρχη Μανταμάδων

Ο κύριος Γιώργος Ψαρρός, στρατιωτικός ἀπό τή Μυτιλήνη, στίς 3 Αὐγούστου εἶχε μία ἐπικοινωνία μέσω τοῦ διαδικτύου μέ τό Γέροντα γιά τό ἄρρωστο παιδί του καί τήν ὁποία σᾶς μεταφέρουμε αὐτούσια.

“Ἀγαπητέ πατέρα Νεκτάριε, πῆρα τό θάρρος νά σᾶς στείλω αὐτό τό μήνυμα τίς δύο σκολές ὥρες πού περνᾶω. Μένω στήν Μυτιλήνη, εἶμαι στρατιωτικός παντρεμένος κι ἔχω δύο γιούς, τόν Ταξιάρχη Εὐάγγελο καί τόν Μιχαήλ Νικόλαο. Δύο ἐτῶν ὁ πρῶτος κι ἑνός ἔτους ὁ δεύτερος. Δοκιμαζόμαστε ὁμως πολύ μέ τόν Ταξιάρχη ἀπό πρὶν ἀκόμη γεννηθεῖ... Ὅταν ἐγκυμονοῦσε ἡ σύζυγός μου ἔπαθε δύο ἀποκολλήσεις, τελικά καταφέραμε νά τόν φέρομε στή ζωή, ἀλλά τόν πρῶτο χρόνο ὁ Ταξιάρχης ἔκανε ἐγχείρηση στό ἀριστερό του χέρι, εἶχε τήν πάθηση τοῦ block trigger. Δέν σᾶς κρύβω πατέρα μου, ὅτι ἦταν ἡ πιό μεγάλη δοκιμασία τῆς ζωῆς μου. Ἀκόμη καί τώρα πού

σᾶς γράφω βουρκώνω. Φέτος 2 χρονῶν ὁ Ταξιάρχης ἔκανε καί στό δεξί χέρι ἐγχείρηση ἀπό τήν ἴδια πάθηση. Ξαφνικά ὁμως πρὶν μία ἐβδομάδα δυστυχῶς ἀνακαλύψαμε ὅτι τό παιδί μας ἔχει ἕνα ἐξόγκωμα πίσω ἀπό τό αὐτί του σέ μέγεθος ρεβυθιοῦ. Κανείς δέν μπορεῖ νά μᾶς πεί μέ σιγουριά τί εἶναι αὐτό.

Ἀγαπητέ πατέρα Νεκτάριε, ἂν μπορεῖτε προσευχηθεῖτε γιά τόν μικρό Ταξιάρχη. Δέν φταίει σέ τίποτα. Εἶναι παιδί κι ἔχω ἀρχίσει νά χάνω τήν πίστη μου. Κουράστηκα. Πολλές φορές στίς προσευχές μου ἔχω πεί μακάρι νά εἶχα ὅλες τίς ἀρρώστιες τοῦ κόσμου καί νά εἶναι τά παιδιά μου καλά. Συγγνώμη ἂν σᾶς κούρασα πατέρα μου. Τήν εὐλογία σας”.

Ὁ Γέροντας διαβάζοντας τήν ἐπιστολή τοῦ κ. Γιώργου Ψαρροῦ τήν ἴδια ἡμέρα τοῦ ἀπαντάει: “Θά προσευχηθῶ ἀγαπητέ μου Γιώργο γιά τά παιδιά σου. Νά πᾶς ὁμως στόν Ταξιάρχη καί νά πάρεις λάδι ἀπό τό καντήλι του πού εἶναι στήν εἰκόνα του καί νά βάζεις στό παιδί κάθε μέρα. Μετά νά παρακαλᾶς τόν Ταξιάρχη νά κάνει τό παιδάκι σου καλά λέγοντάς του: “Ἄγιε Ταξιάρχη μου, σέ παρακαλῶ ὁ ἁμαρτωλός ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς Νεκταρίου κάνε μου τό παιδάκι μου καλά”. Σέ 40 μέρες θά ἐπέμβει ὁ Ἀρχάγγελος καί θά στό θεραπεύσει. Νά ἔχεις μόνον πίστη καί θά γίνει ὅπως σοῦ τά γράφω”.

Ὁ κ. Γιώργος ἀνταπαντᾷ στό Γέροντα καί τοῦ λέγει: “Σᾶς εὐχαριστῶ πατέρα Νεκτάριε, σᾶς εὐχαριστῶ γιά ὅλα. Μακάρι νά γίνουν ὅπως τά λέτε. Διαφορετικά ἄς γίνει ὅποιο εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ”.

Ὁ κ. Γεώργιος Ψαρρός ξαναέγραψε στό Γέροντα μετά ἀπό 40 μέρες περίπου τά ἑξῆς: “Πατέρα Νεκτάριε, ὅλα πῆγαν κατ' εὐχήν! Τό παιδί ἔγινε καλά! Καί ἦρθε καί ἡ γυναίκα μου πιό κοντά στό Θεό. Ξαναεἶδα τό παιδί μου νά χαμογελά! Δοξάζω τό Θεό γιά τή δύναμη πού μοῦ ἔδωσε καί καταφέραμε νά βγοῦμε νικητές ἀπό αὐτήν τήν περιπέτεια. Δέν θά ξεχάσω ποτέ τά λόγια σας καί τήν συμβουλή σας. Ὁ Θεός νά σᾶς ἔχει πάντα καλά γιά νά μπορεῖτε νά μᾶς δίνετε τήν εὐλογία σας. Σᾶς εὐχαριστῶ

από τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου”.

Ὁ Ταξιάρχης ἄκουσε τίς προσευχές καί ἐτέλεσε τό θαῦμα στόν μικρό Ταξιάρχη-Εὐάγγελο. Ὁ Γέροντας ἀνταπάντησε στόν κ. Φαρρό γράφοντάς του: “Τόν Ἅγιο Θεό νά δοξάζετε καί νά εὐχαριστεῖτε καί τόν Ταξιάρχη μας καί ὄχι ἐμένα τόν ἀμαρτωλό. Ὁ Θεός νά εὐλογεῖ τήν οἰκογένειά σου”.

Εὐχαριστήριος ἐπιστολή στό Γέροντα

Ἄγαπητέ μου πατέρα Νεκτάριε,
Ἦνωσα τήν ἀνάγκη νά σᾶς γράψω αὐτήν τήν ἐπιστολή καί νά σᾶς πῶ ὅσα δέν μπορῶ νά πῶ προσωπικά. Σήμερα ζῶ μόνο ἀπό ἐσᾶς, ἐσεῖς μοῦ δώσατε καί πάλι ζωή καί δύναμη γιά νά ζήσω. Νά συνεχίσω τή ζωή πού μέ δοκίμασε τόσο πολύ.

Ἄπό μικρό παιδάκι ἔνωσα τόν πόνο, ἀλλά δέν τό ἔβαζα ποτέ κάτω. Ἔφτασε ἡ ὥρα νά παντρευτῶ κι ἐγώ, ἀπό τότε ὁμως ἄρχισαν ὅλες οἱ ἀρρώστιες. Στή ζωή μου μπῆκαν οἱ γιατροί, τὰ φάρμακα, πέρασα 10 χρόνια γεμάτα πόνο καί θλίψη.

Ἐκεῖνο ὁμως πού μέ πόνεσε πολύ ἦταν πού σέ ὅποιο γιατρό κι ἄν πήγαινα ὅλοι μοῦ ἔλεγαν. -Νικολίτσα δέν θά μπορέσεις ποτέ νά κάνεις παιδί.

Ἐδῶ ἀρχίζει ἕνας ἄλλος ἀγώνας πόνοῦ καί προσπαθειῶν, γιατί ἤθελα ν’ ἀποκτήσω ἕνα παιδάκι καί τό ὄνειρό μου νά γίνει πραγματικότητα. Γι’ αὐτό τό ὄνειρο ἔδωσα πολλούς ἀγῶνες γιά νά κερδίσω μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Καί βέβαια ὁ Θεός μέ βοήθησε καί κέρδισα χάρις σέ ἐσᾶς πατέρα Νεκτάριε.

Στήν προσπάθειά μου νά κάνω παιδί, στή δύσκολη αὐτή πορεία μοῦ διαγνώστηκε ὄγκος. Τότε ἔπεσα ἀπό τὰ σύννεφα καί γκρεμίστηκαν ὅλα γύρω μου. Λέω, δέν μπορεῖ ψέμματα θά εἶναι κι αὐτό. Καί αὐτό ἦλθε σέ μένα; καί πικραμένη εἶπα “Γιατί Θεέ μου;” Τό ξέρω Γέροντά μου, δέν ἔπρεπε νά τό πῶ, ἀλλά γιά μιά στιγμή ἔχασα τή δύναμή μου. Ὅμως χάρις σέ

ἐσᾶς καί στά θεῖα λόγια σας καί τήν δύναμή σας, μέ τήν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ καί τῆς Παναγίας μέ βοηθήσατε πολύ, μέ στηρίζατε, μοῦ δώσατε κουράγιο καί μέ τό θαυματουργό σταυρό σας καί τό ἅγιο χέρι σας μέ ἔκανε ὁ Θεός καλά. Ἔφυγε ὁ ὄγκος καί τότε μοῦ εἶπατε: “Μή φοβᾶσαι Νικολίτσα, τώρα πού ὁ Ἅγιος σέ ἔκανε καλά θά μᾶς δώσει καί αὐτό πού θέλουμε πολύ. “Ἐνα παιδάκι”. Ἀπό τότε καί μέσα σ’ ἕνα χρονικό περιθώριο ἐρχόμεν συνέχεια στή Μονή, γιά νά μοῦ δίνετε κουράγιο καί νά μοῦ χαρίζετε τό θεῖο λόγο. Μόλις σᾶς ἔβλεπα ἔνωθα ἄλλος ἄνθρωπος, ἔπαιρνα δύναμη, ἤλπιζα ὅτι ὅλα θά πᾶνε καλά. Ἔως ὅτου ἔφτασε ἡ ὥρα πού μοῦ εἶπατε Γέροντά μου: “Νικολίτσα, τώρα προσευχήσου στόν Ἅγιο. Ζήτησε αὐτό πού θές καί θά στό δώσει”. Μέ σταυρώσατε, μοῦ εἶπατε μέ τὰ θεῖα λόγια σας καί τὰ ὁποῖα θά τά θυμᾶμαι γιά μιά ζωή “Σέ 40 μέρες, Νικολίτσα, ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ θά σοῦ χαρίσει αὐτό πού ζητοῦσες 10 χρόνια”. Αὐτά τὰ λόγια μοῦ εἶπατε. Καί ναι, βγῆκαν ἀληθινά. Σέ 40 μέρες εἶχα αὐτό πού ἤθελα Γέροντά μου, πίστεψα στά λόγια σας καί πάντοτε θά τά πιστεύω καί θά τὰ ἔχω στήν καρδιά μου ὅσο ζῶ. Γι’ αὐτό ἔνωσα τήν ἀνάγκη νά σᾶς γράψω καί νά σᾶς πῶ αὐτά πού αἰσθάνομαι. Εἶστε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού σήμερα ζῶ καί ἀνασαινω διότι ὁ Θεός διαμέσου ἐσᾶς μοῦ ἔδωσε καί πάλι τή ζωή. Διά τῶν προσευχῶν σας ἔχω ἕνα πλασματάκι εὐλογημένο, τήν Σεραφεῖμα. Σᾶς εὐχαριστῶ Γέροντά μου γιά ὅλα. Δέν ἀρκεῖ βέβαια ἕνα εὐχαριστῶ. Ἀλλά σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι τό θαῦμα πού διαμέσου ἐσᾶς ἔκανε ὁ Θεός σέ μένα καί ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ θά τό φωνάζω πάντοτε. Θά σᾶς ἐκτιμῶ καί θά σᾶς ἀγαπῶ ἕως τήν τελευταία μου πνοή καί θά ἔρχομαι πάντα μέ τό σύζυγό μου στή Μονή σας καί εὐλαβικά θά ἀκούω τὰ λόγια σας μέ πίστη καί ἀφοσίωση στό Χριστό.

Μέ ἐκτίμηση ζητῶ τίς εὐχές σας
Νικολίτσα Σταματοπούλου Χαμακιώτη
Πάτρα

ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

‘Ο δρόμος τῆς εὐτυχίας

Τίποτα δέν εἶναι μεγαλύτερο ἀπό τήν καθαρή καρδιά, γιατί μιά τέτοια καρδιά γίνεται θρόνος τοῦ Θεοῦ. Καί τί εἶναι ἐνδοξότερο ἀπό τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ; Ἀσφαλῶς τίποτα. Λέει ὁ Θεός γι’ αὐτούς πού ἔχουν καθαρή καρδιά: “Θά κατοικήσω ἀνάμεσά τους καί θά πορεύομαι μαζί τους. Θά εἶμαι Θεός τους κι αὐτοί θά εἶναι λαός μου” (Β΄ Κορινθ. 6,16).

Ποιοί λοιπόν εἶναι εὐτυχέστεροι ἀπ’ αὐτούς τούς ἀνθρώπους; Καί ἀπό ποιό ἀγαθό μπορεῖ νά μείνουν στερημένοι; Δέν βρίσκονται ὅλα τά

ἀγαθά καί τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στίς μακάριες ψυχές τους; Τί περισσότερο χρειάζονται; Τίποτα, στ’ ἀλήθεια τίποτα! Γιατί ἔχουν στήν καρδιά τους τό μεγαλύτερο ἀγαθό: τόν ἴδιο τόν Θεό!

Πόσο πλανιοῦνται οἱ ἄνθρωποι πού ἀναζητοῦν τήν εὐτυχία μακριά ἀπό τόν ἑαυτόν τους, στίς ξένες χώρες καί στά ταξίδια, στόν πλοῦτο καί στή δόξα, στίς μεγάλες περιουσίες καί στίς ἀπολαύσεις, στίς ἡδονές καί σ’ ὅλες τίς χλιδές καί ματαιότητες, πού κατάληξή τους ἔχουν στήν πίκρα! Ἡ ἀνέγερση τοῦ πύργου τῆς εὐτυχίας ἔξω ἀπό τήν καρδιά μας, μοι-

άζει μέ οικοδόμηση κτιρίου σέ έδαφος πού σαλεύεται από συνεχείς σεισμούς. Σύντομα ένα τέτοιο οικοδόμημα θά σωριαστεί στή γῆ...

Αδελφοί μου! Ἡ εὐτυχία βρίσκεται μέσα στόν ἴδιο σας τόν έαυτό καί μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού τό κατάλαβε αυτό. Ἐξετάστε τήν καρδιά σας καί δεῖτε τήν πνευματική της κατάσταση. Μήπως ἔχασε τήν παρρησία της πρὸς τόν Θεό; Μήπως ἡ συνείδηση διαμαρτύρεται γιά παράβαση τῶν ἐντολῶν Του; Μήπως σᾶς κατηγορεῖ γιά ἀδικίες, γιά ψέμματα, γιά παραμέληση τῶν καθηκόντων

πρὸς τόν Θεό καί τόν πλησίον; Ἐρευνήστε μήπως κακίες καί πάθη γέμισαν τήν καρδιά σας, μήπως γλίστρησε αὐτή σέ δρόμους στραβούς καί δύσβατους...

Δυστυχῶς, ἐκεῖνος πού παραμέλησε τήν καρδιά του, στερήθηκε ὅλα τά ἀγαθά καί ἔπεσε σέ πλήθος κακῶν. Ἔδωξε τή χαρά καί γέμισε μέ πίκρα, θλίψη καί στεναχώρια. Ἔδωξε τήν εἰρήνη καί ἀπόκτησε ἄγχος, ταραχή καί τρόμο. Ἔδωξε τήν ἀγάπη καί δέχθηκε τό μῖσος. Ἔδωξε τέλος ὅλα τά χαρίσματα καί τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού δέχθηκε μέ τό βάπτισμα, καί οἰκειώθηκε ὅλες τίς κακίες ἐκεῖνες, πού κάνουν τόν ἄνθρωπο ἐλλεινὸ καί τρισάθλιο.

Αδελφοί μου! Ὁ Πολυέλαιος Θεός θέλει τήν εὐτυχία ὅλων μας καί σ' αὐτή καί στήν ἄλλη ζωή. Γι' αὐτό ἴδρυσε τήν Ἁγία Του Ἐκκλησία. Γιά νά μᾶς καθαρίσει αὐτή ἀπό τήν ἁμαρτία, νά μᾶς ἀγιαίνει, νά μᾶς συμφιλιώνει μαζί Του, νά μᾶς χαρίζει τίς εὐλογίες τοῦ οὐρανοῦ.

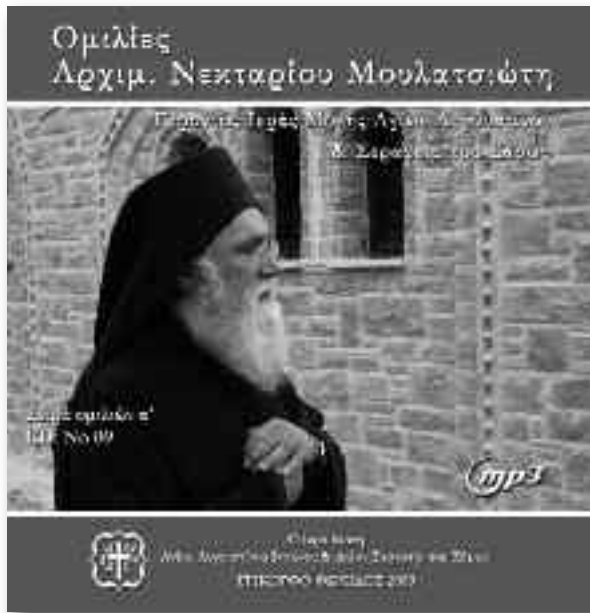

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνοιχτή τήν ἀγκαλιά της, γιά νά μᾶς ὑποδεχθεῖ. Ἄς τρέξουμε γρήγορα ὅσοι ἔχουμε βαριά τή συνείδηση. Ἄς τρέξουμε καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἔτοιμη νά σηκώσει τό βαρὺ φορτίο μας, νά μᾶς χαρίσει στήν παρρησία πρὸς τόν Θεό, νά γεμίσει τήν καρδιά μας μέ εὐτυχία καί μακαριότητα...

Ένα πνευματικό δῶρο

Σέ μοναστήρια καί ἱερεῖς οἱ ὁμιλίες τοῦ Γέροντα προσφέρονται δωρεάν

231 ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΣΙΕΣ ΠΡΟΣ ΛΑΪΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΟΥΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥΛΑΤΣΙΩΤΗ

ΣΕ 24 CD (mp3)
από 120€ μέ **ΕΚΠΤΩΣΗ ΜΟΝΟ 55€**

γιά ὅσους πάρουν ὅλα τὰ CD,
γιά ὅσους πάρουν λιγότερα CD

τιμὴ ἐκάστου **3€**

Μία μοναδική εὐκαιρία γιά ὅλους τοὺς χριστιανούς μας, ἕνα πνευματικό δῶρο πρὸς φίλους καί συγγενεῖς στίς δύσκολες ἡμέρες πού ζοῦμε γιά νά ἀκούνε στό σπῖτι, στό αὐτοκίνητο, στήν ἐργασία.

βιβλίο "Ο ΙΗΣΟΥΣ ὡς ΕΡΩΤΑΣ καί ΕΡΑΣΤΗΣ"

τοῦ Γέροντος π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη

Κυκλοφόρησε τό Πάσχα τοῦ 2009 σέ 6.000 ἀντίτυπα καί ἐξαντλήθηκε. Τώρα κυκλοφορεῖ σέ 2η ἔκδοση.

Ἔνα νέο βιβλίο τοῦ Γέροντος π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη πού ἤδη γίνεται ἀνάρπαστο. Μέσα ἀπό τό βιβλίο αὐτό θά μάθετε:

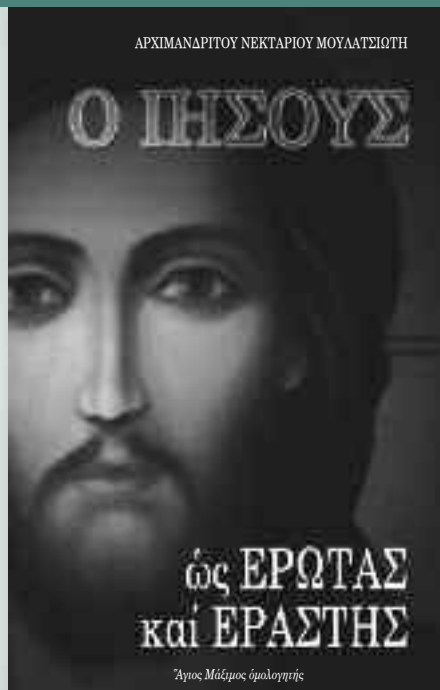
- * Ποῦ πάει ἡ ψυχὴ μετὰ τόν θάνατο,
- * Πᾶς εἶναι ἡ Κόλαση
- * Πᾶς εἶναι ὁ Παράδεισος
- * Γιατί ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει

- * Γιατί ἕνας ἄνθρωπος πεθαίνει μικρός καί ὁ ἄλλος μέγας
- * Γιατί ἔγινε τό σχίσμα μεταξὺ Ὁρθοδόξων καί Λατίνων
- * Γιατί ἐμεῖς ἔχουμε Τέμπλο ἐνῶ οἱ Λατίνοι δέν ἔχουν καί πολλά ἄλλα σημαντικά θέματα πού ἀναλύονται σέ αὐτό τό βιβλίο.

Παραγγελίες βιβλίων

στό τηλέφωνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς 26340 - 44391

(9-2 τό πρωῒ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2010

Έκδόθηκε και φέτος τό νέο Ήμερολόγιο τής Ήραῖς Μονῆς μας γιά τό 2010. Είναι αφιερωμένο στους άγίους τής μαρτυρικῆς νήσου Κύπρου. Εἶδε νά πρεσβεύουν γιά ὄλους μας στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Στό ἡμερολόγιο ὅπως κάθε χρόνο αναγράφονται αναλυτικά ὄλες οἱ νηστείες τής Ἐκκλησίας μας.

Θερμή παράκληση νά τό προμηθευθεῖτε γιά τό σπίτι σας, ἀλλά καί ἄν ἔχετε τήν δυνατότητα νά πάρετε γιά νά διαθέσετε σέ γνωστούς καί φίλους σας. Βοηθώντας στη διάθεση ὄσων περισσότερων ἡμερολογίων μπορεῖτε, βοηθᾶτε στην συνέχιση τῶν ἔργων στόν Ἱερό Ναό τής Μονῆς μας, Ἁγίων Νεκταρίου καί Φανουρίου. Εἶδε νά ἔχετε τήν προστασία τους.

Μπορεῖτε νά τό ζητήσετε στό τηλέφωνο τής Ήραῖς Μονῆς
26340 - 44391 (9-2 πρωῒ καί 6-9 ἀπόγευμα)

Τό DVD

πού ἐτοίμασαν
οἱ πατέρες
σχετικά
μέ τόν
Μοναχισμό
διατίθεται
διασκευασμένο
μέ ἑλληνικούς
ὑπότιτλους.

Πάironτας ἕνα DVD βάζετε ἕνα λιθαράκι στόν Ὁρθόδοξο Ναό τοῦ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ στην Δυτική Βιργίνια.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ (Γιά παραγγελίες χονδρικής & λιανικής):

Ἱερά Μονή Ἁγίου Νεκταρίου Φωκίδος,
τηλ. 26340-44391 (9-2 πρωῒ καί 6-9 ἀπόγευμα).

ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ & ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ...

ἀσημένιο φλουρί

για τήν
Βασιλόπιττά σας

- No 1: Χριστουγ. Δέντρο
- No2: Χριστουγ. Καμπάνα
- No3: Έλληνική πεντάρα
- No 4: Καράβι
- No 5: Περιστερία
- No 6: Άγγελάκι

ἀγνά φυσικά προϊόντα

Ίερας Μονῆς Τιμίου Σταυροῦ Δοτικῆς Βιργινίας

χειροποίητα κατασκευασμένα
μέ ελαιόλαδο, γλυκερίνη, μέλι, γάλα
φυτικά ἀρώματα, βότανα &
αιθέρια ἔλαια

κρεμοσάπουνα, σαπούνια

ἀγνά & φυσικά

Ἀπό τήν Ίερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Δοτ. Βιργινίας διαθέτουμε ἀλοιφές, κρεμοσάπουνα καί σκληρό σαποῦνι, ὅλα φτιαγμένα μέ ἀγνά φυσικά προϊόντα παραγωγῆς τους. (Γαλακτοκομικά προϊόντα, μέλι καί ἄνθη, αιθέρια ἔλαια, γλυκερίνη.) Οἱ ἀλοιφές εἶναι γιά τά χέρια μέ ἀρώματα λεμόνι, κατσικ. γάλα & μέλι & γιά τό πρόσωπο χωρίς ἄρωμα. Τά σαποῦνια καί τά κρεμοσάπουνα ὑπάρχουν σέ λεμόνι, Ἄγριο Τριαντάφυλλο, κατσικ. γάλα & μέλι.

Μελομακάρονα

Φτιάχνουμε με τον παραδοσιακό τρόπο κουραμπιέδες & μελομακάρονα, με άγνά υλικά για τό σπίτι σας.

Κουραμπιέδες

Με άγνό βούτυρο και φρέσκα καβουρδισμένα αμύγδαλα

*Βοηθώντας τήν ανέγερση
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν
Ἀγίων Νεκταρίου καί
Φανουρίου τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς μας λαμβάνετε
ὡς δῶρον 2 πανέμορφες
κεντημένες εἰκόνες.*

Η ἀγάπη σας, ἡ συμπαράστασή σας, ἡ ἐλεημοσύνη σας καί ἡ ὅποιαδήποτε προσφορά σας συναντῶνται μέ τούς δικούς μας κόπους καί μαζί ἀνορθώνουν ἐκ τοῦ μηδενός τό σπίτι τῶν Ἀγίων μας, τόν Ἱερό Ναό τῶν Ἀγίων Νεκταρίου καί Φανουρίου. Ἦδη τά μάρμαρα τοποθετήθηκαν. Ἔργο πολυδάπανο γιά νά ἐξοφληθεῖ, ἔτσι ὥστε νά προχωρήσει ὁ ἐσωτερικός ἐκκλησιαστικός ἐξοπλισμός τοῦ Ναοῦ μέ Τέμπλο, στασίδια, πολυελαίους, προσκυνητάρια καί ὅ,τι ἄλλο ἀπαιτεῖται λειτουργικά. Εἴμαστε εὐγνώμονες στήν ἀγάπη σας καί στήν ἀμέριστη βοήθειά σας καί γι' αὐτό ταπεινά θά θέλαμε νά γνωρίζετε ὅτι ὅσοι προσφέρουν ὡς δωρεά γιά τόν Ἱερό Ναό τῶν Ἀγίων τό χρηματικό ποσό τῶν 100 εὐρώ, ἡ Ἱερὰ Μονή μας θά σᾶς προσφέρει, μαζί μέ τήν ἀπόδειξη δωρεᾶς, **ὡς δῶρο 2 πανέμορφες εἰκόνες κεντημένες, μία τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί μία τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου, διαστάσεων 35x20 ἐκ.γιά** τό σπίτι σας ἢ τό σπίτι τῶν παιδιῶν σας ἢ γιά νά τίς προσφέρετε κι ἐσεῖς ὡς δῶρο σέ ἀγαπημένα καί φιλικά σας πρόσωπα. Θερμά σᾶς εὐχαριστοῦμε... Οἱ Ἅγιοί μας ἄς εἶναι παντοτεινοί προστάτες σας.

Γερόντισσα Μόνικα
καί αἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί